

Suistokaupunkivision raporttiluonnoksesta saatu vapaamuotoinen palaute

28.5.2019

Tähän yhteenvedoon on koottu suistokaupunkivision kyselyn virkistävä, arvokasta ja uudistuvaa suistokaupunkia koskevista kehittämisperiaatteista sekä koko raporttiluonnoksesta annettu vapaamuotoinen palaute.

Lisäksi yhteenvedon loppuun on koottu sähköpostitse saatu palaute suistokaupunkivision raporttiluonnoksesta. Yksityishenkilöiltä saadussa palautteessa ei ole kerrottu palautteen antajien henkilötietoja.

Vapaamuotoinen palaute virkistävästä suistokaupungista

- Ei suuria, uusia avauksia; Toisaalta realistinen visio.
- Tuo on melkein sama kuin että ei tehtäisi mitään.
- Ihan hyvä, ei ole yritetty keksiä mitään mahdottomuuksia.
- Oulujoen suistoalueen virtapaikoissa on mato-onginta ja pilkkiminen kielletty kalastuslain mukaan. Siksi mahdollisten ongintalaitureiden paikka tulee valita niin ettei kalastuslakia rikota ainakaan niiltä käsin.
- Muuten hyvä ja kattava mutta tapahtumapalveluita ei mielestäni tulisi sovittaa rauhalliseen luontoympäristöön vaan niitä tulisi järjestää muualla kuin raivatussa metsässä. Toki valmiiksi aukeita alueita kuten lammassaareissa tai hupisaarilla on niin niihin voi pienimuotoisempia kulttuuritapahtumia järjestelläkin. mutta ei varta vasten rakennettuja luonnontilasta poistettuja alueita.
- Tapahtumia en kaipaa, vain ulkoilua.
- Luontoelementtien säilyvyys/lisääminen ja monipuolisuus on tärkeää.
- Erittäin suuri ruoppauksen tarve koko jokisuistolle. Maankohoaminen on tehnyt vesistöt kohta kulkelvottomiksi. Rannat pelkkää pusikkoa ja täysin hyödyntämättä.
- Merikosken voimalaitoksen purku jotta lohesta tunnettuun jokeen saisi nousukalat takaisin ja sitä myöten virkistys ja matkailuun uutta ideaa
- Oulun meriteollisuuden palauttaminen, veneilyn korostus, riittävän laajat väylät, ulkoilu, virkistys ja savutettavuus, vajaakäyttöisten saarten siistiminen ja saavutettavuus, ulkoilu, luonto, tapahtumat, mutta myös em. toimintaa palveleva rakentaminen. Alueesta mahdollisuus saada todellinen kruunu, vetonaula, ylpeydenaihe Oululle!! Voisi pyytää vaikka kv. ideakilpailun alueen kehittämisestä. Tämä on merkittävä ja ainutkertainen kokonaisuus keskellä kaupunkia koko Suomen mittakaavassa!!
- rantareitit ok, niiden varrelle tapahtumapaikkoja
- Kehittämisperiaatteet kuvaavat mielestäni hieman huonosti raportissa hyvin esitettyä visiota alueen luontovirkistyskäytöstä ja luontoarvoista. Rohkeampia ja yksityiskohtaisempia periaatteita olisin kaivannut, nyt jäävät varsin ylimalkaisiksi! Tämä on mielestäni tärkein kolmesta esitetystä visiosta, olisin toivonut enemmän konkretiaa periaatteisiin. Saa minulta kuitenkin hyvän arvosanan raportissa avattujen kehittämisideoiden vuoksi.
- Venepaikkojen hinnat liian korkeat, Tervaporvarin venepaikoille sama hinta nykyisen halvemmän hinnan mukaan. Kalastusmahdollisuutta on rajoitettu talviaikana kun kiellettiin Kuusisaareen pysäköinti talvella. Ainoa paikka laskea vene veteen trailerilla talviaikana. Venetelapaikka pois ja siihen TALVIAIKAINEN pysäköintialue. Liikennemerkki veneenlaku sallittu jääpeitteen aikana...
- Oulu sijaitsee meren rannalla, mutta merta ei näy. Maannousema mataloittaa niitä pieniä lahtia jotka näkyvät torin rannasta. Siirretään kaupungin rantaviiva kohti avomerta hietasaaren taakse täyttämällä

matalikot torinranta- linnasaari- pikisaari- korkiasaari-raatinsaari- kuusisaari väliltä ja edelleen hietasaareen saakka. Työ kestää vuosikymmeniä, mutta etenee vähän kerrallaan. Täyttömaata voi ruopata voimalaitospadon ja hupisaaren välisestä matalikosta ja esim. pyykös ja kuivasjärvi alueelta.

- Tärkeä osa virkistyskäyttöä on myös matonpesuperinne ja uimarannat. Olisi jo korkea aika saada myös Oulujokisuistoon edes yksi kuivan maan matonpesupaikka ja pesuveden viemärointi. Se olisi hyvä liittää myös lähiötapahtumiin kuten totta po tuira ja ylläpito esim. asukasyhdistykselle.
- Hietasaaren puoli täytyy säilyttää luonnonläheisenä. On säilytettävä puut ja pensaasat.
- Suisto pitäisi jättää luonnonvaraiseksi eli ei tehdä mitään.
- Virkistys keskittyy liikaa tekniseen virkistykseen parantamiseen kuten ruoppauksiin. Maan kohoaminen suistossa on luonnollista. Ruoppauksia tulee välttää. Tärkeimpien veneväylien pitäminen liikennöitävässä kunnossa on jossain määrin hyväksyttävää. Virkistyskalastuksen osalta tärkeintä olisi mahdollistaa lohikalojen luontainen lisääntyminen. Istutettujen yksilöiden pyyntiin perustuva kalastus ei ole pidemmän päälle kestävä. Toimenpiteisiin pitää lisätä mm. lohen lisääntymispaikkojen luominen.
- Luonnonarvot ja luonnon kauneus pitäisi huomioida paremmin, erityisesti Rommakonselällä ja Hevossaarella. Nämä alueet tulisi jättää koskemattomiksi. En näe myöskään tarvetta Mustasalmen suun rantareitille ja nuotiopaikalle. Luontoa säästämällä suisto säilyy kauniina ja viihtyisänä sekä parempana elinympäristönä useille lintu- ja muille lajeille.
- Luontoarvoja ei huomioitu riittävästi.
- Lähtökohtaisesti jo suiston kehittäminen on ideana kestävämpänä aikana, jolloin uutisista saa lukea luonnon monimuotoisuuden köyhtymisestä. Kaupunkimaisuuden ja toiminnallisuuden lisääminen alueella ei enää tässä vaiheessa ole tarpeen, sillä Kiikelin tuleva saunamaailma ja toisaalta Kuusisaaren ja Tuiran uimarannan kehittäminen tapahtumakäyttöön antavat tilaa kaupunkimaiselle toiminnalle. Loput alueet suistosta pitäisi jättää sellaisekseen.
- Kiramosaarella ja Sorsasaarella on erityisiä luontoarvoja, joiden vuoksi ne on jätettävä koskemattomiksi. Hartaanselän Natura-alueelle ei nykyisessä visiossa jää lainkaan suojavyöhykettä. Natura-vesistöalueiden rannoille täytyy jättää riittävä suojavyöhyke. Kohteiden kehittäminen ei saa lisätä ruoppaustarvetta. Kehittämiskohteillakin pitää säilyttää vanhat puut, lahoppuut ja mahdollisimman paljon rannan lehtipuuryteiköistä.
- Suistoalueen kehittämisessä tulisi olla luontoarvot tiiviisti mukana. Suistoalueella on paljon esim. laululintujen suosimia tiheikköjä, joita ei tulisi raivata näköalojen ja kulkuyhteyksien takia. Monipuolinen luonto ja sen äänimaailma ovat tärkeitä virkistyskäytön kannalta.
- Suisto virkistyskäyttöön jokaiselle oululaiselle.
- Suiston tulee olla kaikkien käytettävissä eikä sinne saa rakentaa missään nimessä esim. asuinrakennuksia. Suisto tulee säilyttää luonnonläheisenä ympäristönä eikä valtavia rakennuskomplekseja pidä rakentaa.
- Tärkeintä olisi mielestäni säilyttää luontoarvot. Emme kaipaa ollenkaan mitään meluisia ja sotkevia / roskaavia tapahtumia. Olisi tärkeää päästä nimenomaan rauhoittumaan luonnon äärelle. Kulttuuriarvotkin ovat tärkeitä (tällä tarkoitan lähinnä historiaa. Myös kuvataide hyvä). Miten alueen eläimet ja kasvit viihtyvät kotonaan? Onko liikaa melua ja roskaa? Kaikkea ei tarvitse "rakentaa" ja "kehittää", vaan paikoista täytyisi pitää huolta, ne olisi pidettävä puhtaana ja terveellisinä.
- Ranta-alueiden puistot tulisi säilyttää. Ihmiset kokoontuvat puistoihin kesäisin. Tukkipuiston vieressä oleva iso puisto on rauhallinen, siihen ei kuulu autojen äänet. Siellä on rauhallista, vaikka kaupunki on aivan vieressä.
- Hienosti oli kierretty mahdollisuus antaa kritiikkiä asuinrakentamista vastaan. Ts. Se on mahdotonta tämän kyselyn puitteissa. Tulokset varmasti miellyttävät kyselyn laatijaa!
- Tuiran uimaranta kuntoon puustoa säästämällä. Uimakopit ja laituri ala-arvoiset

- Ns. asuntomessualue täysin turha ja koko Hietasaaren "tuhoava" voima. Hietasaaren erityisasema monimuotoisena kasviympäristönä on jo osin tuhottu, mutta ns. Vaakunakylän ranta pitäisi jättää rakentamatta ja säilyttää jonkinmoinen kosketus alueen ainutkertaiseen luontoon.
- Hienoa että luonto- ja virkistysasiat nostetaan tärkeinä esiin. Eniten huolestuttaa se että luontoa jyrätään luksusasumisen tieltä. Luonto pitäisi säilyttää villinä ja vapaanakin.
- Hieman itsestäänselviä esitetyt kehittämistoimenpiteet. Olisiko työpajan tuloksissa selvästi uutta tuovaa näkökulmaa etenkin vilkkaimmin liikennöidyille alueilla (mitkä olivat työpajan tulokset)? Sel-laista, joka loisi esim. uudenlaisia rakennettuja oleskelupaikkoja veden äärelle. Nyt vain aittojen edustan portaat. Vrt. Aker Bryggen päässä puiset laiturirakennelmat tai Malmön Västra Hamnen tai Uumajan rannan puiset lökölaverit. Virkistäytyminen ei vain luonnontilaisilla alueilla.
- Kaupunkimainen toiminnallinen pois Hevossaaresta, jätettävä luonnontilaan, helmeksi ja tuleville sukupolville, kuten Varsa ja Virransaari. Suiston sydän on liian arvokas paikka uhrattavaksi asuntomai-selle rakentamiselle tai rakentamiselle ylipäätänsä. Luontomatkailuvaltti menetetään asuntorakenta-misen myötä. Asuntorakentaminen EI = kehitystä!
- Muuten kaikki kuulostaa hyvältä, yhtään asuinkerrostaloa ei saisi toteutua vaikka rahahan se taitaa perinteisesti Oulussa tämän suhteen jyllätä. Varaavat "kaikkien kaupunkia". Alue ok matkailumaise-mana, kulttuurin ja oululaisten virkistyskäytössä. Kaikissa toimenpiteissä on huomioitava painavasti suistoalueen luontoarvot unohtamatta luontoa itseisarvona.
- Myös melonta tulisi nostaa esille, ei vain purjehdus.
- Suistoa ei tarvitse kehittää tapahtumien ja valosaasteen näkökulmasta. Muut ajatukset mm. ulkoiluun ja virkistyskäyttöön liittyen ovat erittäin kannatettavia.
- Johteensalmesta olisi todella hienoa päästä rengasreitillä Hietasaaren ja Mustasalmen läpi.
- Suistoalue on melomiseen/suppailuun hyvä kohde. Vois ruopata Hietasaaren salmia.
- Onko esim lintuasiat otettu miten huomioon? Suisto toimii levähdyspaikkana usealle lintulajille kevät ja syysmuutoissa.
- Melonta ja pienveneily tulee huomioida mm. venepaikkojen ja melontakeskuksen muodossa.
- Melontaseuran/seurojen tukikohta tulee säilyttää
- Tukkisaaren melontatukikohta tulee säilyttää yhdistystoiminnan hallinnassa.
- Tukkisaarella on hyvä säilyttää melojien ja soutuveneiden säilytyspaikat ja rantautumispaikat. Tukki-saaresta pääsee kiertämään hyvin suistoaluetta ainakin kajakein. Mustasalmen ruoppaaminen mah-dollistaisi sen käytön paremmin.
- Ensijaisesti kaikki tekeminen pitäisi nojautua siihen, että liikkuminen tapahtuu lihasvoimalla. Autot pois.
- Pyöräily, jalankulku ja melonta suistoalueella - tämän kehittäminen tärkeää.
- Mustasalmen ruoppausta tulisi korostaa. Se on todella tärkeä reitti melojille, koska sitä kautta pääsee helpoiten merelle ja mereltä pois takaisin jokisuistoon. Nykymuodossaan salmi on kuitenkin liian ma-tala melottavaksi läpi, jos merivesi on vähänkään matalalla.
- Liikaa muokkausta ja rakentamista, kehittäminen ei tapahdu luontoarvojen ehdoilla, vaan kuvitellaan, että ne säilyvät kaikesta muokkaamisesta huolimatta. Luonnon monimuotoisuus ja luonnonrauha pi-tää olla lähtökohtia, kun suunnitellaan kehittämistä. Se voi olla myös pienimuotoista. Tulee toimia luonnon ehdoilla. Kyse on jokisuistosta maankohoamisrannikolla. Muutos on väjäämätöntä. Kehitys on kohti kosteikkaa ja lintuvetenä sellainen keskellä kaupunkia on aito vetovoimatekijä.
- Suunnitellaan ja Tukkisaaren ja joenrannan välinen alue (kaupunkimainen, toiminnallinen) viheralu-ena, jolla on luontoon/viheralueeseen linkittyvää toimintaa. Joenrannan Tervaporvarinpuisto ulottuu temaattisesti (toiminnallinen) asuntomessualueeseen saakka. Alueelle ei suunnitella varausta talonra-kennukselle. Mitkä ovat vesipeilin säilyttämisen vaihtoehdot: ruoppaus, joen alajuoksun padotus, Rommakonselälle rakennettuja "vesialtaita" ja näitä yhdistäviä vesiteitä? Vaihtoehtojen kust.arviot?

- Raportissa on mainittu esim. veneily, purjehdus. Tukkisaari/melonta harrastus. Raporttiluonnoksessa olisi pitänyt enemmän pohtia asioita tavallisen Oululaisen näkökulmasta joka osaa korkeintaan käyttää soutuvenettä tai etsii rannalta sopivaa paikka missä voisi vain istua ja katsella suistoaluetta.
- Mustasalmi tärkeäksi melonta- ja suppailureitiksi. Tukkisaareen melontakeskus. Kuusisaaren uimaranta tulisi kunnostaa.
- Hietasaaren ja ympärillä oleva luonto tulisi säilyttää mahdollisimman luonnontilaisena alueen eläin- ja kasviekosysteemin monimuotoisuuden vuoksi. Alueella pesii harvinaisia lintuja kuten pöllöjä, tiaisia ja haukkoja, lajeja jotka ovat nyt Suomessa todettu uhanalaisiksi. Monet suuret Euroopan kaupungit ovat ottaneet sydämen asiaksi perustaa lintupuistoja joissa ihmiset voivat käydä virkistytymässä. Hietasaari olisi juuri tällainen luonnon aarreaitta säilytettäväksi tuleville sukupolville.
- Mitä tarkoitetaan runsailla ja erityyppisillä tapahtumapaikoilla? Eikö muutama tapahtuma paikka, jotka olisivat sopivia kaikille olisi riittävä?
- El huvipuistoa Hietasaareen, eikä uusia asuinalueita. Hietasaari on säilytettävä lähiulkoilualueena, luonnontilaisena jossa eläimistöllä, kasveilla, puustolla on hyvät elinolosuhteet. Ei liiallisia puuston raivausta. Maltillisia ulkoilupolkujen kunnostamisia. Luontoarvot otettava huomioon ja säilytettävä tulevillekin sukupolville. Köyhälläkin on oltava mahdollisuus virkistäytyä lähiluonnossa, vielä kun sitä on jäljellä. Rakentakoot grynderit "pilvenpiirtäjiä" niin lähiluontoa säästyy virkistytymiseen
- Suistoalueen harrastusasioissa on hyvä muistaa harrastusten erityispiirteet. Esim varastotilojen ja huoltorakennusten on oltava olemassa ympäristöön upoten. Tapahtuma-areenoita on jo olemassa Kuusisaareessa ja Tuiraanpuistoon suunnitteilla. Ei kai tarvita vielä kolmatta aluevarausta?
- Tapahtumat alueella eivät saa häiritä liikaa alueen vakituisia asiakkaita.
- Linnasaaren kärkeen, nykyisen Wakeparkin yhteyteen olisi hienoa saada ympärivuotinen kahvila tai jokin kaikenikäisiä houkutteleva tukikohta. Tähtitornin kahvila on sen verran syrjässä veden ääreltä, että se ei kokoa ihmisiä katselemaan suiston tapahtumia ihan samalla tavalla. Minikokoinen Nallikarivintola :) eli kahvila tarjoaisi upean auringonlaskunäkymän talvi- ja kesäiltsain keskustan aitiopai- kalla.
- Veneilyyn ja purjehdukseen voisi vielä liittää helpommin käyttöönotettavat liikkumismuodot melonnan ja suppailun ja näitten harrastamisen mahdollistamisen
- Melonnan ja soutuveneilyn mahdollisuuksia parannettava. Hollihaan sataman uudistus poisti merkittävän määrän kapasiteettia. Tämä on korvattava, jotta kaupunkilaisilla on mahdollisuus nauttia suistosta lihasvoimin ja ekologisesti, meloen ja soutaen. Vuokraustoimintaa hyvä tukea, mutta myös omat veneet ja kanootit tarvitsevat satamapaikkoja ja talvisäilytyspaikkoja. Tukkisaaren melontamajaa voisi laajentaa, ei missään tapauksessa uhrata muulle rakentamiselle.
- Tärkeää olisi saada Mustasalmi ruopattua niin että siitä pääsisi matalan veden aikanakin läpi esim. melomalla. Nyt se on lähes mahdotonta matalan veden aikana.
- Olen uusi Oululainen ja rakastan liikkumista tuolla rantaraitilla samoin kuin vesillä meloen. Kalastaminen myös niin kesällä kuin myös talvella. Tuo suistoalue on hyvin erityinen alue!
- Jos uusien rakennusten rakentaminen jää Pikisaaren pohjoispuolelle, se on hyvä asia. Pikisaaresta alajuoksulle etelään päin rannat jäisivät pitkälti luonnontilaan jolloin vesilläliikkujat saisivat olla rauhassa - hyvä. Onko harkittu voisiko Hollihaan sataman yhteydessä olla kajakkien säilytysrakennus kuten mm. Tukkisaareessa on?
- Rantoja ei saa rakentaa täyteen, rannat virkistyskäyttöön. Esteetön kulku rannoille turvattava. Mustasalmi ruopattava melonta- ja soutukäyttöön sopivammaksi. Johteensalmi avattava ja ruopattava samoin, jos mahdollista. Melontakeskus organisoitava yhdistyspohjalta, yhteistyössä nykyisten seuratoimijoiden kanssa. Kaupallinen melontakeskus suuntaa korkeilla hinnoillaan toiminnan turisteille eikä tavallisille oululaisille.

- Tärkeimpänä pidän luonnon säilyttämistä niin, ettei puita, "risukkoja" eikä pensaita kaadeta, koska juuri "villi" luonto antaa kaupunkilaiselle parhaat elämykset. Samalla koskematon luonto antaa parhaat asumapaikat linnuille ja pieneläimille. Onhan esim. Hietasaaresta "bongattu" tänä keväänä 99 lintulajia.
- Suistoalue mainio esim. melontaan ja kanootilla liikkumiseen. Oulun kokoisessa kaupungissa pitäisi olla melontakeskus tms (ei kaupallinen) mikä mahdollistaisi ympäristöystävällisen vesiliikkumisen kaikille.
- Positiivista on ulkoliikuntalajien edellytysten parantaminen. Erityisen tärkeää olisi jättää suunnitelma-alueen suojaisaa kasvillisuutta luonnontilaiseksi, koska kaupungin alueella on karsittu lähes luonnontilaisia, viihtyisiä ja suojaisia metsäalueita ankeiksi harvapuustoisiksi "puistoiksi", joista näkee läpi jopa satojen metrien päähän. Virkistysalueilla on tutkitusti ratkaisevan tärkeää säilyttää kasvillisuutta, josta ei näe läpi, jotta hyöty ihmisten terveydelle olisi mahdollisimman suuri.
- Ei asutusta vesipeilialueelle, Hevossaarta ja sen läheistä saarta kehitettävävirkistysalueena
- Rakennettavat kokonaisuudet maltilla ja matalaa. Paljon mahdollisuuksia helppoon liikuntaan, kävely, pyöräily jne.
- Toivoisin, että myös melonta ja suppailu näkyisi työssä enemmän.

Vapaamuotoinen palaute arvokkaasta suistokaupungista

- Hyvä, että luonto- ja kulttuuriarvot on tunnistettu.
- Tylsä. No joo, kiva että on vettä mutta mitä sitten. Ketä tuo jaksaa oikeasti kiinnostaa?
- Oikeaa asiaa ja Raatin kärkeä voisi tosiaan hyödyntää paremmin. Eri asia on sitten miten kulttuuriympäristön suojeleminen käytännössä onnistuu. Ouluyhtiön vanhaa savupiippuakin valmistaudutaan purkamaan, ja se jos jokin on oleellinen osa suistoa!
- Suistoalueen luontoa ei ole riittävästi turvattu visiossa. Suistoalueella on pieniä arvokkaita luontokohteita. Natura-alueeseen kuuluviin Kiramonsaareen ja Tiirasaareen ei pidä tehdä kulkuyhteyttä. Liian pieniä virkistyskäyttöön. Hevossaari, Varsasaari, Heinäsaaret ja Virransaari pitäisi jättää rakentamatta eli Rommakonselän suistokaupunginosa on syytä unohtaa. Näistä saarista ja Natura-alueista olisi aiheellista perustaa lainvoimainen luonnonsuojelualue.
- Ideana hyvä, kunnioitetaan luontoa, mutta toteutus on floppi sillä mielestäni luonnontilaisten saarten raivaaminen TÄYSIN ja asfaltoiminen ei ole luonnon kunnioittamista, täten arvosana ainutlaatuisista luontoa pitäisi kunnioittaa eikä yritetä luoda vain puista raivattuja tapahtumapuistoja esiintymislavoihin ja kuntosaliparkkeineen. Luonnontilaiset metsät säilytettävä ja tarvittaessa vain vesistönäkymiä avattava, muuten pidettävä metsä luonnontilaisena.
- Luontoelementit ovat yhtä arvokkaita kuin vanha rakennettu ympäristö ja ne tulisi nähdä yhtenä säilyttämisen kohteena.
- Kiitos hyvästä kyselystä! Pohdittu hyviä vaihtoehtoja valmiiksi, joihin oli helppo ottaa kantaa. Tämä on suuri hanke, jota voidaan toteuttaa pitkällekin aikajanalla. Hiljaa hyvä tulee. merellisyyden palauttaminen on olennainen asia. Alueelle mahtuu myös arboretumpuisto.
- Raportista puuttuvat kokonaan Lasaretinsaaren kulttuuriarvot. Jos puhutaan suistoalueen kulttuuriarvoista, ei tätä arvokasta aluetta voi sivuuttaa, ja sitä pitäisi suojella yhtä lailla kuin muitakin alueen kulttuuri-kohteita. Alueen kulttuuriympäristön sekä hupisaarten virkistyskäytön ja viihtyisyyden suojelemiseksi aluetta ei tulisi rakentaa täyteen.
- Kuusisaari - Vaakunakylän linjan alavirtaan päin on pohjaltaan suuren muutoksen kourissa joka vaikuttaa tulevaisuudessa matalien alueiden lisääntymiseen koska joen pohja elää koko ajan ja syvenee johtuen virtausten voimistumisesta ja uppopuiden esiin tulemiseen joka lisää pohjavirtausta laittaen saven / sedimentin liikkeelle. (videokuvannut 2016 - 2019 ja kuvaan edelleen)
- Esitän edelleen torinrannan ja hietasaaren välisen matalikon täyttämistä tekemällä siitä puisto ja tonttimaata.

- Konkreettiset teot ja toimenpiteet jäävät näissä tavoitteissa kirjaamatta ja epäselväksi lukijalle.
- Puita ja pensaita ei saa tuhota. Arvokkuus säilyy parhaiten, kun suistoon ei kosketa. Oulussa on liikaa tuhattu puistoja ja puistometsiä. Esim. Kuusisaari, Mannerheimipuisto jne on tuhattu.
- Näköalatasanteelta virtuaalinen Merikoski = arvokas suistokaupunki. Ruoppauksia tulee välttää. Suistoalue on arvokkaimmillaan, kun se on mahdollisimman luonnontilainen. Matalat rannat ja tiheät rantapensaikot ovat suistossa luonnon monimuotoisuuden keitaita, joissa kaikuvat lintujen äänet varhaisesta keväästä pitkälle loppukesään.
- Kerrostalojen rakentaminen keskelle suistoa ei vaikuta ollenkaan tavoitteiden mukaiselta.
- On hienoa, että luontoarvot on nostettu esille, mutta valitettavasti tämän kaltaisella ihmistoiminnan lisäämisellä ja käyttöasteen nostamisella luontoarvojen todellinen kannattaminen ei onnistu, vaan paljastuu pelkäksi sanahelinäksi. Ihmisten läsnäolon lisääminen Natura-alueilla tai sen reunamilla köyhdyttää luonnon monimuotoisuutta ja alueen kehittäminen geneerisemmäksi saa Oulun alueen vaikuttamaan tylsemmältä.
- Natura-alueille tai niiden lähelle ei saa rakentaa, eikä rantakasvillisuutta tuhota tai ruopata niiden lähistöllä.
- Suiston monipuolisen luontoympäristön keskeisten arvojen turvaamisen lisäksi niitä pitäisi kehittää/kunnostaa. Hupisaarten kutupurojen kunnostus on ollut esimerkillisen hieno hanke. Rantavyöhykkeiden kasvistoa tulisi vaalia, ja pitkällä tähtäimellä suistoon maankohoamisen myötä nousevat matalikot ja saaret veneväyliä ulkopuolella tulisi suojella sukkessiota edustavana luontohelmenä.
- Jos vanha rakennus on jo ns. ränsistynyt (kastunut), ei niitä kannata säilyttää vain ulkokuoren vuoksi. Ranta-alue olisi säilytettävä kaupunkilaisten olohuoneena. Mielellään myös osittain luonnontilaisena, silloin se on kauneimmillaan.
- Tämä mobiiliversio on epäselvä, ainakin androidilla. Asuinrakentamista koskeva osio oli rakennettu siten, että sitä ei voi kritisoida.
- Ns. asuntomessualue täysin turha. Siitä ei ole hyötyä kuin järjestäjälle. Oulussa on monia uudis- ja täydennysrakentamiskohteita, jotka ovat ihan onnistuneita. Mm. Kemintien rakentaminen, Lyötyn ja Limingantullin alueet ovat hyviä esimerkkejä. Mutta kuinka käy Madetojan salin parkkipaikkojen, kun parkkipaikoille väkisin pykätään taloja? Ahtaaksi käy.
- Valtakunnalliset, maakunnalliset ja paikalliset kulttuurihist. arvot voisi tuoda selkeämmin esille, jottei joku enemmän valtaa mutta puutteellisen asiantuntijuuden omaava esitä lähtökohdiltaan mahdottomia ideoita suiston alueelle.
- Luontoarvojen säilytys on virkistyskäytönkin kannalta tärkeää.
- Arvokas suistokaupunki tarjoaa avarat näkymät ja rantoja ei syytä rakentaa kerrostaloasumisella umpeen.
- Pieni miinus. Luontoarvoa turvataan, mutten löytänyt mitään kehitysideoita. Esimerkiksi luontopolku ja opasteita, lintutorni ja kuten Keski-Euroopassa rakennettu luontolava, joka toimisi piilokojuna, niin linnut eivät häirinnyt liian innokkaista kuvaajista ja lintuharrastajista.
- Kannatan vihreyden ja puistomaisuuden säilyttämistä. Toivon, että raivaamisessa ja karsimisessa on maltti mukana, jotta erilaiset luontotyypit ovat edustettuina (pensaikot rannassa ja maalla, eri-ikäiset, -lajiset ja -kokoiset puut jne). Puistoon kyllä syntyy polkuja, joten liikaa ei kannata sikseen valmistella pohjia.
- Hieman vajaa ja lyhyt osio.
- Taukopaikat - valvonta? Usein ne ovat tihutöiden kohteena.
- Visiossa tulisi huomioida koskialueen vesipeilien lisäksi myös vesipeilit aikaansaavat pohjapadot. Ne ovat voimallisuuden ohijuoksu-tilanteessa erittäin vaarallisia. Kaikki varmasti muistavat ylimpään pohjapadon hukkuneet palomiehet. Nämä pohjapadot ovat vaarallisia, sillä ne muodostavat juoksu-tilanteessa voimakkaan takaisinvirtauksen patoa kohti alavirran puolelta. Pohjapadoista saa turvalliset loiventamalla padon alavirran puolelta luiskaa merkittävästi nykyisestä pystystä muodosta.

- Ruoppaamistarpeeseen ei kannata kehitystä perustaa. Ruoppaamisesta seuraa tarve rakentaa suistoa, kun ruoppausmassat pitää sijoittaa lähelle. Luonto- ja kulttuuriarvojen vaaliminen edellyttää pietteillä toimimista.
- Valtakunnallisesti merkittävälle rakennetulle kulttuuriympäristöalueelle ei tule rakentaa minkäänlaista uutta asuinalueita. Vanhat talot tulee voida remontoida/ entisöidä asuinkelpoisiksi
- Hienoja periaatteita, mutta en raportista ymmärtänyt mitä tarkoittaisi käytännössä.
- Suistokaupunkia pitää kehittää juuri tähän suuntaan. Talveksi voisi kehitellä luistinrata- tms. aktiiviteettia, jotta alueet saataisi kokoontumis- ja viihtymispaikoiksi ympäri vuoden. Luonnonmukaisilla materiaaleilla saadaan aikaan kaupunkivirikkeitä, jotka kestävät aikaa ja sopivat luontomaisemaan patinoituen ajan kanssa, ei nopeasti vanhentuen.
- Onhan se kiva. Mutta jos se tarkoittaa suiston museointia niin ei kiitos. Kaupunki on ihmisille eikä mikään ulkomuseo.
- Toivottavasti puita ei karsita liikaa.
- Luonnon säilyttäminen on kaikkein tärkeintä. Mikään rakentaminen ei saa tuhota arvokasta maisemaa. Lähiluonto on tutkimusten mukaan ensiarvoisen tärkeää ihmisen mielenterveydelle.
- Rantojen muuttuminen peitteisiksi on maankohoamisen luonnollinen seuraus ja ainutlaatuinen ilmiö maailmassa, joten mielestäni sen arvokkuus tulisi myös huomioida kehittämisessä. Luonnoksessa maiseman muuttuminen luonnollisten prosessien seurauksena on esitetty ikään kuin uhkana, mikä on mielestäni aika outoa. Kaikkia suojelemattomia rantoja ei tulisi missään nimessä raivata avoimiksi, koska elinympäristön biologinen monimuotoisuus ylläpitää ihmisten terveyttä.

Vapaamuotoinen palaute uudistuvasta suistokaupungista

- Hyvä hyvä.
- Ainoa vaihtoehtoista, joissa on edes tilkka yritystä.
- Ehkä kannattaa jättää Hevossaari tuleville sukupolville kehitettäväksi. Loistava paikkahan tuo olisi kaupunginosalle, mutta saari olisi pitänyt rakentaa joskus silloin, kun arkkitehtuuri oli rakennustaidetta. Nykyarkkitehtuurilla siitä tulisi vain melkoinen hirvitys. Anteeksi, mutta ei ole kyllä minkäänlaista luottoa arkkitehteihin ja/tai rakentajiin.
- Rommakonselälle ja Hartaanselänrantaan ei pidä rakentaa asuntoaluetta. Koko suistoalue menee pilalle. Vuoden 2025 asuntomessut tulee siirtää muualle. Merijalinrannan rumat talot olivat jo tarpeeksi iso virhe. Rantoja ei pidä avata holtittomasti. Ehkä nykyinen kaupunginvarikko olisi syytä purkaa ja siihen voisi tulla jotain julkista rakentamista. Vaikka se museokeskus jota on ehdotettu Torinrantaan jonne se ei tule mitenkään mahtumaan. Museon pitää olla muutakin kuin näyttelytila.
- Enemmän luontoa, vähemmän rakentamista.
- Kaupungistuneille alueille arvokas asuntorakentaminen sopii kuten suunnittelemlenne hartaanselänrannalle sekä keskustan tuntumaan jossa on jo ennestään kerrostaloja ja muita teollisuus jne. rakennelmia. Hietasaaren sekä muihin koskemattomiin luonnonsaariin taas ei tulisi kajota asuntorakentamisella. Mielestäni luonnontilaisiin suistometsiin ei pidä kajota muuta kuin luontoa kunnioittaen esim pitkospuilla toteutettuja pieniä luonnonpolkuja, hieman karsien puita vesistöjä parantaen.
- Merenrantaan ja Rommakonselälle rakentaminen on äärimmäisen huono idea. Merenpinnan nousu ilmastonmuutoksen myötä tulee tuhoamaan rakennukset.
- Hyvin valmisteltu, helppo ottaa kantaa, selkeästi tehty, toteutuskelpoinen.
- Asutuksen laajentaminen Hevossaaren suuntaan on loistava idea, alueella ei ole hyötykäyttöä tällä hetkellä. Rakentamisessa pitäisin tarkkaan mielessä maisemien säilyttämisen, korkeita rakennuksia mahtuu muuallekin. Pidetään suistoalue edelleen ja entistä paremmin kaikkien oululaisten virkistysalueena, jossa luontoa arvostetaan.
- Kun ihmiset muuttavat kerrostaloon niin AINA jää huomioimatta mihin ihmiset laittavat esim. veneensä joka luulisi olevan olennainen hankinta kun muuttaa vesistön ääreen. Suistoalueella loppuu

VENEPAIKAT ihan väkisin. Tukkisaari olisi oiva paikka esim. veneiden vuokraamis paikaksi, onhan siellä jo lautailijat, mutta vuokraustoimintaa ei pidä rajoittaa vain yhdelle taholle. Useampi toimija niin on useampi venekkin. (itsellä 2 kpl ja tulossa lisää kuluvalle kaudelle Toiminimellä)

- Rakentamista on jo tarpeeksi, esim. kaupunkilaiset ja turistitkin kaipaavat nimenomaan luontoa ja vihreyttä ja rauhallisuutta.
- Suistoaluetta ja Hupisaaria tulisi kehittää nimenomaan kaikille avoimena virkistysympäristönä. Käytännössä tarkoittaen luontopolkujen, pyöräilyreittien, veneilyn ja vesillä liikkumisen mahdollisuuksien kehittämistä ja laadukasta parantamista. Rakentamishankkeesta ja uudet asuinalueet eivät saa mennä rantojen vapaan ja avoimen käytön ylle ja rantoja sulkea yksin asuinalueiden asukkaiden käyttöön.
- Aivan älytöntä rakentaa 6000 asuntoa kaupungin parhaalle paikalle. Ehdotan asuntomessualueutta Rajakylän ruiskukkiatille, josta voi purkaa korkeat kerrostalot pois, ostoskeskus siistiksi ja rakentaa tilalle jotain kaunista ja elvyttää kaupunginosaa. Suiston osalle kauniita kävelyreittejä, Ainolanpuiston tyyliin.
- Paras kun suiston annettaisiin olla luonnontilainen!
- Järkyttävää kauneimpien ja arvokkaimpien luontoarvojen tuhoamista. Hartaanselänrantaan tulevat asuntomessut ovat hyväksyttävissä, kun rakentaminen keskitetään kaupunginvarikon alueelle ja sen välittömään läheisyyteen. Rommakonselän rakentamissuunnitelmista on luovuttava. Torin läheisyydessä jo vireillä olevat rakentamishankkeet ovat siihen ympäristöön sopivia. Siksi vitonen.
- Erittäin huono idea. Rakentamisen painopiste on syytä ohjata sisämaahan - ei rantaan, joka on syytä säilyttää luonnonreservinä ja paikoin virkistysalueena.
- Rommakonselälle ei tule rakentaa asutusta. Siellä on mm. lintujen suosimia matalikkoja. Myös Hevossaari on luontevinta säilyttää mahdollisimman luonnontilaisena, koska sieltä löytyy lehtoa ja lahopuuta, joka on tärkeää biodiversiteetin säilymisen kannalta. Oulusta löytyy rakentamiseen paremminkin sopivia alueita, joten ei ole mitään syytä heikentää suiston luonnon tilaa ja kauneutta rakentamalla. Hartaanselälle voidaan paremminkin rakentaa, kunhan itse ranta jätetään rauhaan (huom. lietetatar).
- Aivan järjetön suunnitelma, joka on täysin ristiriidassa arvokkaan suistokaupungin kanssa.
- Suunnitelma osoittaa, kuinka suistoalueen luonnetta ei ole lainkaan ymmärretty. Asunto- tai muun rakentamisen lisääminen ja rantojen avaaminen jättäisivät jäljelle pelkän vesielementin betonin keskellä. Tällöin varsinkin talviaikaan kylmä viima tekisi alueesta viheliäisen asua ja ulkoilla, kuten on nähty jo Kuusisaarella. Lisäksi tärkeät luontoarvot kärsisivät.
- Jälleen kerran kehittämissuunnitelmat tulevat liian lähelle Natura-alueita. Myös lähes luonnontilaiset saaret, kuten Hevossaari, on säilytettävä sellaisenaan, ei missään nimessä rakentamista niille. Riittävät suojavyöhykkeet jätettävä kaikille rannoille niin, että mm. lintujen pesintä ei häiriinny. Voisi tehdä joko pistoreittejä rantaan tai vaihtelevan levyisiä suojavyöhykkeitä siten, että ainakin osa rannasta jäisi kunnolla suojatuksi.
- Hartaanselän asuinalue menettelee ja sopii kehityksenä nykyiseen suistokuvaan, mutta Rommakonselän suunnitelma on sanalla sanottuna hirveä. Massiivisen ihmisvaikutuksen ei tarvitse näkyä kaikkialla. Kyseinen alue olisi paljon arvokkaampi suojeltuna maankohoamissuistokohteena.
- Hevossaari voidaan silloittaa kevyelle liikenteelle ja sitä voidaan sitä kautta kehittää voimakkaastikin, mutta asuntorakentamiseen se ei ole järkevä sijainti.
- Länsi-Tuiran kohdalla on jo rakennettu heti pyörätien viereen kerrostaloja. Ei enää ole aluetta jossa voisi oleilla. Se on liian tiivistä rakentamista. Jos rantaan jää pelkkä pyörätie ja pari penkkiä, ei se ole rentouttava ja kaunis alue.
- Alueen kanssa oltava varovainen. Tehtaan läheisyys ja häiriöt otettava huomioon suunnittelussa. Mieluiten virkistyskäyttöön.
- Valtakunnalliset, maakunnalliset ja paikalliset kulttuurihist. arvot voisi tuoda selkeämmin esille (mitä käytännössä tarkoittaa), jottei joku enemmän valtaa mutta puutteellisen asiantuntijuuden omaava

esitä lähtökohdiltaan mahdottomia ideoita suiston alueelle. Tässä näkökulmassa tulisi myös tuoda esille patoturvallisuuden aiheuttama rajoite rakentamiselle tietyillä alueilla.

- Rajoittaisin lisärakentamisen vain Hevossaaren alueelle.
- Suistoalueen kohdalla unohdettava kaupunkimainen rakentaminen. Luonto säilytettävä mahdollisimman autenttisenä. Alueella elää jäniksiä, eri lintulajeja, pesimärauha turvattava. Luontopolut ja kapeat kävelysillat (ei autolla mentävät) kaupungin pohjoispäässä voisivat mahdollistaa saarista nauttimisen. Jätevesien purkuputket tekevät suistossa jääkävelystä hieman varallista. Veden ohjaus kauemmas hyväksi. On matkailuvaltti, että meillä on keskustassa koskematonta luontoa. Pienimuotoinen on suurta!
- Rommakonselän matalat alueet ovat linnustolle tärkeitä niin muutto- kuin paikkalinnuille, sinne ei saisi rakentaa lainkaan. Lisäksi hienot auringonlaskut ja arvokkaat maisemat keskustasta katsottuna katoaisivat.
- Alue on kehittämisen arvoinen, mikäli tehdas lopettaa toimintansa. Muuten tehtaan läheisyys haittaa alueen viihtyisyyttä. Lisäksi Hollihaan alueen erityislaatuisuus tulee säilyttää. tehdastyöläisten vanhat korttelit ja vielä jossain määrin näkyvä harva rakentaminen tekevät alueesta arvokkaan Oulun kaupunkikuvalle. Hollihaan kunnostettu puistoalue tulee säilyttää koskemattomana, eikä liian lähelle sitä tule kehittää liian tiivistä rakentamista. Alueen luontoarvot tulee huomioida.
- Väljähän se on vielä, kun vain kartta näkyy. Ensi kertaa törmäsin ajatukseen Hevossaaren asuttamisesta ja rakentamisesta. Heinäpään ja Nuottasaaren aluehan taitaa vanhastaankin olla aika lailla täytömaata, joten sama "perinne" jatkuisi. Pitäisi malttaa säilyttää uomia, jotta vesi säilyy näkyvillä ja kuljettavana. Hollihaka on jo vieressä, joten en osaa sanoa virkistysarvosta. En ole käynyt ikinä saaressa nuotiolla.
- Tuntuu arvokas suistoalue paremmalta palvelemassa kaikkia, eikä harvoja onnekkaita(?) osakeasukkaita. Alueiden jättäminen koskemattomaksi rommakoksi on toinen ääripää, kuten toisessa päässä asuinalueiden rakentaminen.
- Hartaanselänrannan rakentamisessa täytyy olla ainoastaan matalaa rakentamista, tornitalot eivät saa pilata maisemaa!
- Suunta on hyvä. Suistoalue voisi tehdä Oulusta Pohjoisen Venetsian, joka ei uppoa veteen.
- Hietasaareen ei tarvita enään lisää asuntoja
- Rannat pitää jättää vapaasti liikuttavaksi puistomaisiksi alueiksi. Ei rakentamista liian lähelle vesistöä.
- Aivan ok. Mutta säilyttäkää rantaa avoimena ja puistikkoa suojana asutukselta. En halua esimerkiksi lenkkeillä katsoa asuntoihin sisään.
- Todella huono idea. Rakennuspaikkoja luulisi Oulussa olevan muuallakin kuin matalassa vedessä suistossa. Hevossaaren rakentaminen edellyttäisi myös Nuottasaaren tehtaan/tehtaiden alasajoa ja purkamista. Hartaanselälle on väkisin tuotu asuntorakentamista, viimeksi asuntomessujen avulla. Kerrostalokompleksit eivät lisää vetovoimaa. Ne ovat muilta kuin asukkailta suljettuja alueita. Muutamalla harvalla saattaa olla kiva näkymä ikkunasta, muilla vain betonimassaa.
- Kehittämisen päälinjat suosivat kaikille yhteisen jokiympäristön luomista. Luonto ja kulttuuri, ihmisen ja luonnon vuosisatojen aikana vuorovaikutuksessa syntyneen jokiympäristön esille nostamisesta löytyy Oulun erityislaatu.
- Ei missään nimessä Rommakonselän suistokaupunginosaa. Asuntomessualue on viimeinen rakennettava asuinalue suistoalueelle.
- Toivottavasti koko Hartaanselän asuntomessualue ei rakenneta tukkoon korkealla rakentamisella joka blokkaa vesistönäkymät kokonaan umpeen Länsi-Tuirasta käsin.
- Jos tehtaan läheisyys ei ole ongelma, Hevossaari soveltuu hyvin asuinkäyttöön. Riittävät autopaikat ja autojen logistiikka turvattava. Ilmastomuutos tai ei, Oulun tapaisessa pienehkössä kaupungissa julkinen liikenne on väkisin rajoitettua ja erityisesti lapsiperheet tulevat tarvitsemaan autoja jatkossakin töihin ja harrastuksiin pääsemiseksi. Oulun yksi etu on lähiluonnon helppo saavutettavuus - mutta vain omalla autolla. Ei pilata yhdyskuntasuunnittelulla tätä vetovoimatekijää.

- On tärkeää kehittää keskustaa ja tuoda asukkaita valmiiden palveluiden äärelle. Miten tämä tehdään niin, että ei pilata luontoarvoja virkistykseen kannalta? Mitään erämaata ei tarvi keskustassa olla, mutta ei myöskään lohduttomia betonihirvityksiä kuten kaupungin teatteri ja kirjasto ovat.
- Idea Rommakonselän asuinalueesta on huono. Hevossaari ja sen rakentamattomat lähialueet pitäisi jättää luonnontilaan. Tuon alueen rakentaminen pilaisi suiston luonto-arvon totaalisesti.
- Ei missään tapauksessa lisää kerrostaloja arvokkaalle suistoalueelle! Rommakonselälle suunniteltu kaupunginosa sotisi kaikkia muita suunnitelmassa esitettyjä periaatteita vastaan. Se tuhoaisi luonnon, arvokkaan vesipeilin ja maiseman. Kaupunki tarvitsee "hiilinielunsa" ja kaupunkilaiset tarvitsevat luon- tokohteensa.
- Mielestäni saaret, joihin ei pääse siltaa pitkin, tulisi säilyttää luonnon turvapaikkoina. Hietasaaren luonnontilaiset metsät näyttävät olevan joka tapauksessa uhattuina, joten jättäkää edes Rommakon- selän saaret rauhaan.
- Oleellista juurikin se, että kaikilla on pääsy veden äärelle eikä rakennuskanta ole aivan vedenrajassa kiinni. Mielellään matalaa ja vehreää.
- Näkisin, että suistoalueella on vielä kehitettävää mm. saavutettavuuden (esteettömyys), virkistyspaik- kojen (nuotiopaikat jne) suhteen. Hevossaaren ja Heinäsaaren rakentaminen on mielestäni kuitenkin täysin ristiriidassa suistoalueen maiseman, luonnon- ja kulttuuriarvojen säilymisen suhteen.

Vapaamuotoinen palaute koko suistokaupunkivision raporttiluonnosta koskien

- Johonkin voisi istuttaa esimerkiksi omenapuita runsaasti, olisi huikean näköistä kun kukat kukkii!! Myös pylväshaaparivit olisivat näyttävän näköisiä ja haavasta tulee ihana ääni, kun tuulee. Aina ei tar- vitse olla liian puistomaista ja luonnontilaa.
- Hyvän ja realistisen oloinen visio.
- Jotenkin tuntui että kaikessa oli käsijarru päällä. Visiointia tai todellista ideointia ei ollut kuin tuossa uudistuva -vaihtoehdossa ja siinäkin hyvin maltillisesti. Kaksi muuta vaihtoehtoa saivat melkein itke- mään - onko ihan totta että muutama palstaviljelijä ja "äärjuttuina" kanoottivuokraus ovat sitä, millä ihmiset saadaan olemaan ylpeitä suistokeskustasta ja kutsumaan vieraita tutustumaan? Voi. Hyvänen. Aika! Touhua ja toimintaa Rommakonselältä Hietasaareen - asuntoja ja palveluja pitkin rantaa!!
- Raportista löytyy hyviä jalat maassa tehtyjä ehdotuksia. Rommakonselän kaupunginosa tuntuu utopi- alta.
- Laanojan eli Kaupunginojan alin pystypato pitäisi muuttaa samanlaiseksi tekokoskeksi kuin kaupun- gintalon kohdalla on. Niin että kalat pääsevät siitä nousemaan yli. Sen alla on keväisin aina ahvenia ja haukia pyrkimässä ylöspäin. Kalojen näkeminen Kaupunginojassa voisi ilahduttaa monia. Sea Pool Oulu ei välttämättä tule toimimaan tuossa Kiiikkelinsaaren ja teatterin välissä. Eihän se edes ole me- ressä vaan joessa. Muuttakaa edes nimi River Pool Ouluksi. Sitä ihmettelen että mikä pakottava hinku kaupungin väellä on nyt tuhota kaikki jokirannat rakentamisella? Tätä vauhtia 2030-luvulla ei ole rantoja mihin edes suunnitella rakentamista. Tulevaisuudessa nyt rakentamispäätöksiä tehneitä henkilöitä tullaan kiroamaan kun tuhosivat jokirannat tarpeettomalla rakentamisella.
- Enemmän nuotiopaikkoja: ovat aina täynnä ja vilkasliikenteisiä - enemmän suojaisia istumapaikkoja, ei vain pyöräteiden varsilta kerrostalon varjosta vaan myös puiden suojasta ja aurinkoisilta paikoilta luonnon keskeltä. -luonnontilaisiin saariin
- Suistoaluetta ei pitäisi kehittää asumisen tai rakentamisen suuntaan, vaan sitä tulisi kehittää etu- päässä kaupunkilaisten viihtymisen ja ulkona liikkumisen edistämiseen.
- Koko suistoalueen tunnettavuutta pitäisi kohottaa profiiliin kohotuksen ohessa. Erinomainen matkai- luvallti kaupungille - mahdollisuus yhdistää luonto- ja elämysmatkailun kaupunkimatkailuun. Tällaisia kohteita kaivataan maailmalla, jossa pelkästään se, että kaupungissa voi mennä suoraan kotiovelta

metsään tai että puistot ovat näin yleisesti ja vapaasti vapaa-ajan käytössä, on mahdoton ajatus monissa maailman suurkaupungeissa. Toivoisi totisesti että meillä Oulussakin jo herättäisiin näkemään, miten valtava potentiaali meillä on aivan tavallisessa arkiympäristössä matkailua ajatellen.

- Rakentamisen jatkaminen ranta-alueille on lyhytnäköistä ja kaukana kestävästä kehityksestä, sillä merenpinnan nousu maapallon jäätiköiden sulaessa yhä nopeammin on väistämätöntä tulevaisuutta.
- Suisto vaatisi erittäin laajoja ruoppauksia. Toppilansaaren ja Hietasaaren välissä on ollut jokiuoma, nyt lähes täysin ummessa. Sen ruoppaus ja entisöinti olisi vielä mahdollista ennenkuin maatuu täysin. Sama Hietasaaren ja sen seuraavan saaren välissä, alkaa olla mahdoton edes kanootilla kulkea siitä.
- Merikosken voimala pitäisi purkaa. Koski keskellä kaupungia olisi mahtava virkistysalue ja matkailunähtävyys.
- Keskusta tarvitsee lisää asukkaita, turisteja, tapahtumia ja syitä tulla sinne. Kehittämisen painopiste näihin ja yksityiskohtaiset suunnitelmat sen perusteella. Rannat kaikkien saavutettavaksi rakentamalla rantabulevardin, jossa voi liikkua lihasvoimin. Sen varrelle laadukasta asutusta, prosenttitaitetta, toiminnallisia pikkualueita (rantalentis, kuntoilupuisto jne.). Bulevardi tietysti kiertää koko suistokaupunkivision ranta-alueet.
- Mahtava
- Vuokraveneitä voisi olla tarjolla jossain.
- Stora Enson olemassaoloon kaupungin parhaalla paikalla ei oteta kantaa. Entä jos tehdas ei olisi tuossa? Siinä olisi Oulun uusi merellinen keskus johon risteilyalukset pääsisivät rantautumaan keskelle kaupunkia. Äimäraution suuntaan oleva teollisuusalue suurhalleineen olisikin näyttävää rakennus aluetta! Ei mahdotonta! SuurTeollisuudelle löytyy tilaa sivuamaltakin!! Eikö vain löysikin! Uusi uljas, merellinen, ihmiskeskeinen yliopistokaupunki on mahdollinen. Kiitos!
- Mahtavia suunnitelmia! Olen pian tekemässä paluumuuton Ouluun ja on hienoa että kaupunki kehittyy.
- Mielestäni suunnitelmassa oli otettu huomioon moni tärkeä seikka. Enkä tällä hetkellä lisäisi suunnitelmaan mitään uutta. Hyvä Oulu! Uutta kohti vain rohkeasti!
- Veneiden rantautumis mahdollisuuksia tulisi lisätä.
- Tori pitäisi saada koko vuoden toimivaksi, esim kattamalla.
- Mielenkiintoisia ja osin hyvin harkittuja visioita. Toivoisin, että luonnoksessa kiinnitettäisiin vielä nykyistä enemmän huomiota alueeseen luonnonympäristönä ja virkistyspaikkana, ilman liiallista rakentamista jokaiseen mahdolliseen paikkaan. Vajaakäytöllä olevien alueiden rakentaminen (kun se pysyy maisemallisesti maltillisena) on hyvä kehityssuunta, kunhan kokonaisuus ei muuta liikaa alueen luonnonmaisemaa. Se on kuitenkin suistoalueen ehdottomasti suurin anti! Suistoalue on kaikkien oululaisten olohuone, ja sen kehittämisessä tulisi pitää alueen nykyiset virkistysarvot mielessä.
- Suistokaupunkivisiossa mainitaan, että "Edistetään ajantasaisen informaation kokoamista ja saatavuutta suiston luonnonolosuhteista". Tämän lisäksi informaatiota ja sen saatavuutta olisi hyvä jakaa alueen tapahtumista, toiminnoista ja luonnosta/ympäristöstä esim. yhteisen nettiportaalin kautta. Lisäksi esim. luontoreitistöön voisi lisätä interaktiivisia toimintoja ja karttapohjaista oppimisympäristöä, jota voisi hyödyntää ympäristökasvatuksessakin.
- Raportissa mainitaan kalastuksen kehittäminen..ihan hyvä asia mutta MITÄÄN sen eteen ei juurikaan ole tehty vaan nostetaan venepaikkojen hintoja, tehdään rajoituksia alueille jotka ovat olleet ennen kaiken kansan käytettävissä ympäri vuoden.Veneluiskat kunnostettava Tukkiisaari ja Vaakunakylä.) ESIM. Heittolaituri Kuusisaaren kärkeen, tehtiin hieno laituri mutta ei huomioitu esim. pohjan soveltuvuutta kalastukseen. PERKASIN kyseistä pohjaa vuonna 2018...tukkeja PALJON,rautalankaa,vaijeria ym.ja VALTAVASTI uistimia ja SIIMAA.Työ jatkuu tulevana kesänä,kiitos kuuluu tästä puhdistuksesta myös yhdysk. ja ymp.virkamiehille myötämielisetä suhtautumisesta hankeeseen kalastus olosuhteiden parantamiseksi. TÄLLÄ VUODATUKSELLA ! pyrin tuomaan esille että suunnittelussa PITÄÄ kysyä

myös asioita taholta jossa TODELLA tiedetään olemassa oleva tilanne ja TARVE. Tällaiseen kyselyyn E1 tavallinen " sunnuntai " kalastaja osallistu. Olen aktiivinen Hartaanselän kalastaja ja pohjan kuvaaja.

- Kuten olen jo moneen kertaan kirjoittanut, vuosikymmenien suurhanke olisi siirtää kaupungin ranta hietasaaren taakse kohti avomerta täyttämällä matalikot nykyisestä rannasta alkaen vähitellen niin että lopulta Oulujoen suistoalueen molemmilta puolin olisi kiinteä yhteys merelle. Näin saataisiin arvokasta puisto ja tonttimaata kaupungin arvokkaimmalle paikalle ja Oulusta tulisi merenrantakaupunki.
- Luonto ja vihreys tärkeitä arvoja kaikille kaupunkilaisille. Jatkossa yhä enemmän.
- Suunnitelman lopussa on hyvä koostaa tulevat konkreettiset kehittämistoimenpiteet taulukkoon jossa niille määritellään aikataulu ja vastuutahot. Suunnitelmalla on syytä olla omistaja ja seurantar ryhmä.
- Luonnos on hyvin ylimalkaisesti kuvattu. Tärkeintä minusta on säilyttää luontoarvot. Esim. Tuiran uimarannan suunnitelma "siistimisestä " toivottavasti ei tarkoita puiden ja pensaiden kaatamista jotka ovat alueen henkireikä. Panostettaisiin siivoukseen, riittävään määrään roskalaatikoita sekä natsa-asioita. Jättemäärä rannoilla ja puistoissa on iso ongelma. Nurmikot on täynnä natsoja. Rakennettavat rakennukset tulisi olla puisia, viehättäviä ja kotoisia. Lisää kauniita puita esim. hopeapajut suiston reunoilla ovat tosi nättejä. Kuusisaari on jo siistitty liian paljaaksi ja on tosi karu katsella.
- Vielä kerran: Jättäkää suisto rauhaan älkääkää tuhotko sitä ! Tärkeämpiäkin rahanreikiä on, kuin suiston tuhoaminen. Luonnonmukaisuus on paras, korkeintaan roskia voi siivota alueelta. Oulussa ei ole tähän mennessä yhtään kiitettävää lopputulosta tullut alueiden/puistojen kehittämisessä. Puita ja pensaita tarvitaan puhdistamaan ilmaa, nyt niitä jatkuvasti tuhotaan. Ihmetyttää myös, kun lähelle haisevia/saastuttavia tehtaita jatkuvasti rakennetaan. Ruoppauksilla ei saa tuhota harvinaisia kasveja. Aikoohan Matti Matinheikki Kalevan mukaan valittaa kielteisestä päätöksestä ruopata Kuusisaaren rantaa. Lietetatar on harvinainen kasvi, joten moiset suunnitelmat pitäisi unohtaa. Myös on suunnitelmassa tuhota Tuiran uimaranta? Miksi?
- Jos Hevossaari rakennetaan 3000-5000 asukkaan asuinkäyttöön, tulisi se pitää Oulun historiaa kunnioittavana ja tehdä siitä Pikisaarimainen tunnelmallisen saari mataline rakennuksineen. Makasiiniarkkitehtuuri ja puurakentaminen on loistava idea. Tehdään Hevossaaresta hirsikaupunginosa! Huoli Hevossaaren asuntorakentamisesta: karttaan on piirretty ajoreitti saareen Puistokadulta. Olen huolissani tästä moottoriliikennereitistä, sillä se lisää liikenteen määrää sekä aiheuttaa meteliä ja rauhatto muutta rauhallisen Puistokadun varren asukkaille. Ajoreitti Hevossaareen tulisi ohjata muualta kuin Puisto/Rommakkokadulta. Autoliikenteen voisi ohjata saareen esimerkiksi Torin läheisyydestä. Puistokadun rauhaa ja puistomaisuutta ei tule hävittää autoliikenteellä, mikä tulee olemaan valtava, kun puhutaan 3000-5000 asukkaasta. Jos moottoriliikenteen ohjaaminen Torilta Hevossaareen ei onnistu, rakennetaan asukkaiden parkkihalli maan alle ja autotunneli saareen esimerkiksi Torinrannan Kiviparkista.
- Rakentamis- ja ruoppaussuunnitelmia on vähennettävä. Natura-alueet on säilytettävä koskemattomina riittävin suojavyöhykkein. Kiramosaareen ja Sorsasaareen ei saa rakentaa mitään lisää. Etenkin Kiramosaari tulisi perustaa suojelualueeksi runsaslahopuustoisien metsänsä vuoksi. Rommakonselälle ei saa rakentaa mitään. Vaelluskalat ovat oleellinen osa Merikosken historiaa. Niiden palauttamista tulisi edistää selvästi voimakkaammin. Hupisaarten puroihin mahdollisesti syntyvä taimenkanta ei tule kestävään kalastusta. Taimenetkin tarvitsevat enemmän sopivia lisääntymisympäristöjä. Lisääntymispaikkoja tarvitsee erityisesti lohi, Oulujoen kadonnut kuningas. Visioon tule kirjata, että selvitetään edellytykset ja vaihtoehdot luontaisesti lisääntyvän lohikannan palauttamiseksi. On otettu paljon rohkeutta rakentamiseen ja luontoarvojen tuhoamiseen. Sen sijaan visiossa ei ole yhtään rohkeutta luontoarvojen palauttamiseen. Tämä tulee kääntää täysin päinvastaiseksi. Luonnossa on suiston suurin arvo.

- Näytti siltä kuin suunnittelijat eläisivät virtuaalimaailmassa, jossa ei kuulla ja nähdä, mitä ympärillä tapahtuu. Luonnon monimuotoisuus katoaa hälyyttävällä nopeudella ja täällä suunnittelijat porskutelevat omassa mielikuvitusmaailmassaan tajuamatta millaiseen tulevaisuuteen tulisi varautua. Vesi tulee nousemaan ja suisto alkaa muuttua toiseen suuntaan kuin tähän asti. Rannat on rauhoitettava lisärakentamiselta ja tulee laatia strategia, miten vältetään tulvatuhot, jotka tulevat mereltä.
- Suistoalueella voidaan toteuttaa maltillisia toimenpiteitä, jotka parantavat suiston virkistyskäyttömahdollisuuksia ja jotka kohdistuvat eritoten jo ihmisen voimakkaasti muokkaamille alueille. Luontoarvot on huomioitava paljon nykyistä suunnitelmaa paremmin. Näin suisto säilyy viihtyisänä alueena, ja varmasti tulevat sukupolvet osaavat arvostaa mahdollisimman koskemattonta luontoa kaupungin välittömässä läheisyydessä. Esimerkiksi lintuharrastus ja luontokuvaus kasvattavat jatkuvasti suosiotaan. Suiston ja Hietasaaren luonnon tilaa on jatkuvasti vuosien varrella heikennetty mm. raivaamalla ja siistimällä. Luontoa on kuin nakerrettu pala palalta vähitellen. Isot rakennushankkeet eivät sovi alueelle lainkaan.
- Rommakonselän alueen havittelusta asuinkäyttöön tulisi lopullisesti luopua ja keskittyä pitkäjänteiseen luonnon monimuotoisuuden suojeluun ja jopa parantamiseen. Hietasaaren olemassa olevien reittien huoltoon pitää panostaa, mutta uutta ei sinnekään pidä luoda. Pääkirjaston viereen kaavailtu tornihotelli, jota tämä luonnos ei sinänsä käsittele, sekä Kiikelin saunamaailma ovat alueelle sen tyyppisiä avauksia, joiden kehittämiseen pitää panostaa. Esimerkiksi tornihotellin sijainti yhdistettynä todelliseen suistoalueen luonnon vaalimiseen voisi tehdä suistoalueesta jopa merkittävän kaupunkiluonnon ja sen ympärille yhdistetyn turismi- ja konferenssimatkailun helmen kansainvälisellä mittapuulla. Alueen tämän kaltainen kehittäminen olisi paremmin sovitettavissa myös olemassa olevien ja tulevien megatrendien, eli ilmastonmuutoksen, luonnon monimuotoisuuden ja näihin liittyvien uhkien ja ongelmien ratkaisuun.
- Monessa kohtaa luontoarvot on jätetty tyystin huomioimatta. Jopa Natura-alueita uhkaa jäädä rakentamisen alle tai vaikutuksen piiriin. Tällaisenaan visiota ei tule missään nimessä hyväksyä. Luonnontilaiset saaret ja meren matalikot tulee jättää sellaisiksi kuin ne ovat ja joitain kohteita voisi jopa kunnostaa luonto-arvojen vaalimiseksi.
- Luontoarvot korkeammalle ja paremmin esille. Luonto ei ole vain näköeste ja rakennushankkeiden hankaloittaja. Se on osa Oulun ydintä ja oululaiset rakastavat suistoalueensa vihreyttä. Suiston mataluus ja maankohoaminen eivät ole maisemallinen uhka eivätkä rakentamisen mahdollisuus. Ne ovat hieno mahdollisuus suojella maankohoamisrannikon suksessiota aivan suuren kaupungin ytimessä. Suojelu on pitkäjänteisyyttä vaativaa, enkä minäkään tule näkemään suistoon syntyvien saarten kukoistusta sellaisena kuin ne kuvittelen, mutta toivottavasti jälkipolvet pystyvät. Toivottavasti heillä on Oulujoen suistossa uusi luonnontilainen saari tai kaksikin, joissa on nuotiopaikka ajanviettoa varten.
- Sonnisaaren kehittäminen ja maisemointi on jäänyt vähälle huomiolle.
- Kiertäkää stuura enso kaukaa jos virkistys alueita suunnitellaan, olen asunut puistokadun päässä 45v tiedän mistä puhun.
- Toivon että uusi asuntomessualue ei ole tiivistä rakentamista vaan huomattaisiin myös ulkoilutilojen ja vain oleilun puistopaikat. Kesällä rannoilla on ihmisiä ja perheitä retkellä ja katsomassa veneitä. Niitä voisi esim Tukkisaareen laittaa vuokrattavaksi.
- Sinänsä hyviä ajatuksia pois lukien ns. asuntomessualue ja Limminrannan asuntorakennussuunnitelmat. Mustasalmi tarvitsisi kiireellistä ruoppausta n,1-1,5 m syvyyteen. Kesäisin siellä veneilleenä missään ei tapaa niin paljon hymyileviä ja hyväntuulisia ihmisiä kuin salmella. Kanootit ja supparit ulkolaisine ja kotimaisine harrastajineet ovat se todellinen voima, joka pitää Oulua kesäkaupunkina ja matkakohteena. Joten salmi kuntoon ja ne kaatuneet puut pois - ja kiiruusti!
- Laadukkaasti tehty työ. Luonteva jaottelu, mutta hieman itsestäänselvää ideointia. Toisaalta hyvä ettei visiossa ole mitään älytöntä joka tuhoaa arvokkaan suiston. Toivoisin kuitenkin uutta tuovia ideoita,

vaikka pieniä, jotka olisivat osa arkista elämää ja liikkumista; ei vain silloin kun on aikaa erikseen lähteä virkistäytymään tms. Ehkä pikku juttuja, mutta kaupunkilaisten arkielämää positiivisesti muuttavia ja suiston lähemmäksi tuovia. Sivulle 22 voisi lisätä karttaan Vänmanninsaaren nimen; muilla saarille kartassa nimet, ja kuitenkin tekstissä viitataan myös Vänmanninsaareen (kaikki eivät välttämättä tiedä missä ko. saari). Huoli siitä, etteivät askelmerkit ole tarpeeksi selkeät, jotta estetään Lasaretinsaaren kaltaiset mokat. Visiossa myös merkitystä voimassa olevalla yleiskaavalla... Miten saada valtaa omaavat ymmärtämään ettei suistoon voi esittää mitä tahansa toimintaa (vrt. esitykset Raatinsaaren ja Lasaretinsaaren asuntorakentamisesta).

- Varovaiset, luontoa kunnioittavat suunnitelmat ovat parhaita. Riittää luontopolut, makkaranpaisto- ja näköalapaikat. Siistit puu- ja puistoistutukset. Saaria ei syytä muuttaa kaikkia puistoiksi tai asunnoiksi. Jätetään tuleville sukupolville vielä rakentamatonta, muuttamatonta luontoa.
- Edelleen olen sitä mieltä, että luontoharrastukset (lintuharrastus, luontokuvaus, retkeily...) ei ole otettu huomioon tarpeeksi. Lintukuvauskojuna toimiva luontolava tai lintutorni, luontopolku ja opasteet. Olisin myös kaivannut johteensalmen kunnostusta melontakäyttökelpoiseksi, mikä on toki ristiriidassa luonnonsuojelun kanssa, koska johteensalmen suu ja rantaniityt Hietasaaren lounaispuolella ovat erittäin tärkeitä linnustolle.
- Tukksaaren kehittämistä odotan eniten! Melonta-, suppailu- ja soutusaari kuulostaa aivan mahtavalta!! Suisto on lihasvoimin saavutettavissa jo nyt - kuten useat luonnonkohteet - joten siksi tavoitteet kuulostavat vähän erikoisilta. Ovat ne silti hyviä. Lihasta moottoreiden tilalle! Myös levike Tukksaaren tuntumassa mantereella vaikutti hyvältä. Lammassaaren voisi ehkä yhdistää jollain pikkusillalla Hupisaariin maakuntamuseon taakse. Tai joillain pikkusiltojen sarjalla vähän kuin kevyen liikenteen sillat siitä 50 m alavirtaan. Hevossaaren uudistuksesta en osaa sanoa. Sen alueen asukkaat ja luontoasioihin perehtyneet osaavat varmasti paremmin sanoa saaren nykykäytöstä ja eliöstöstä. Älkää kuitenkaan antako tehkö rannoista niin hirveitä kuin Siltavaahdin rannassa oleva kerrostalokompleksin laiturialue on. Värtön nurmikentätkin ovat aika riisuttuja mutta kuitenkin käytössä (kesällä).
- Kehittäminen ulkoilu ja luonto etunenässä ok. Asuinrakentaminen ei luonnonarvokkaaseen suistoon kuulu millään. Luonto kaupunnin keskellä on poikkeuksellinen mahdollisuus jota on omiaan vesittämään keskellä pönöttävät kerrostalot.
- Kaupunginvarikolle kaivataan laadukkaita taide-, kahvila-, käsityömyynti ja kulttuurityyppisiä palveluita sekä muutamia ruokaravintoloita. Varikon alueella voisi olla myös kaupunkipuisto ja ulkopelipisteitä (petanque, mölkky ym.) sekä jokin näihin liittyvä palveluyritys, tai turisti-infopiste josta voisi saada infoa suistoalueesta ja vuokrata välineitä. Alueella voisi olla myös kaupunkipyöräpiste. Yhdessä Tukksaaren melonta- ym. palveluiden kanssa varikon alueesta voisi muodostua tärkeä osa suiston kulttuuri- ja turismipalveluita. Varikon alueelle ei saa tulla korkeita kerrostaloja eikä muutenkaan kuin korkeintaan pari matalaa kerrostaloa, muuten alue on varattava yhdeksi tärkeäksi osaksi tulevaisuuden suistoalueen kulttuuri- ja aktiviteettikeskuksista.
- Virkistyspalvelutoiminnassa pitää huolehtia yhdistysmuotoisen seuratoiminnan jatkuvuus.
- Oulun keskustasta pitäisi nähdä vettä ja merta mielellään. Kannattaa miettiä, millaisia rakennuksia Oulun keskustan ja merinäköalain edelle rakennetaan.
- Näkyvyys merelle ja tuntuma, että ollaan merikaupungissa. Turku on hyvä esimerkki vesistön kytkeisestä kaupunkiin. Jos meren äärelle saadan palveluja, ja vapaakulku reitistöt se auttaa akivoimaan aluetta. Nallikarin näköalatorniin virtaa ihmisiä eteenkin hyvillä säillä ja myrskypäivinäkin katsomaan merta ja maisemia. Kaupungin suistoalueella pitäisi olla myös kohteita, joihin mennään kokeman luontonäköaloja. Onko mahdollista toteuttaa alueelle kävelyyn kevyempiä riippusilloja?
- Kummallisen pätevä visio.
- Hienoa, että retki- ja merimelonta on otettu huomioon luonnoksessa. Vesiurheilussa on paljon kaupallistakin potentiaalia Oulussa.

- Huomiota kiinnittää ensinnäkin vision tavoitteiden ristiriitaisuus. Visiossa on paljon myös harhaanjohtavuutta. Strategiset päätavoitteet ja kehittämisperiaatteet on kuvattu manipulatiivisesti. Kaikkea ei voi saada. Valinta on tehtävä luonnon ehdoilla, kun kerran suisto on luonnon hotspot, joka on myös jossain määrin Natura-ohjelmalla osoitettukin. Voitaisiinko Oulussa kerrankin löytää vetovoima sieltä, missä sitä aidosti on eikä kuvitella, että muokkaamalla saataisiin parannusta aikaan. Suojelu olisi paras tae luonnonarvoja säilyttävään kehitykseen.
- Kiitos kun otatte luonnon huomioon sillä nyt viimeistään on sen aika. Kaupunkilaisille tulee voida tarjota virkistävä lähiluonto nyt ja tulevaisuudessa.
- Idea "Koskikeskus museosta" on jotenkin outo. Sijainti on sen verran hassussa paikkaa, että alueelle vaikea tulla. Vierestä myös kulkee raatin kautta menevä tie. Tällaista kannattaisi ennemmin kaavailla Ainolan puiston puolelle.
- Tukisaaren melonta- ja kalastuskeskus tulisi antaa paikallisten melontaseurojen isännöimäksi, jotta toiminnan pyörittäminen ja ylläpito pysyisi asiantuntevana, vastuullisena ja tarvelähtöisenä; ja toiminnan kehittäminen olisi kauaskantoista ja harrastaja/ihmislähtöistä. Vaikea nähdä että yksikään puhtaasti kaupallinen taho pystyisi sitoutumaan toimintaan riittävän pitkäjänteisesti. Seurojen kautta toiminta saadaan useamman kaupunkilaisen ulottuville turvallisesti, kun vesille pääsemisen kustannukset säilyvät yksilötasolla kohtuullisena ja perustaitojen opettamisesta vastaavat asiantuntevat tahot.
- Kiitos, tästä kyselystä ja kehityssuunnitelmasta tuli hyvä mieli!
- Toivottavasti suunnittelu ei mene kaupalliset toimijat edellä vaan luontoarvot, alue ihmisten yhteisenä virkistysalueena ja matalan kynnyksen ei-kaupallinen toiminta huomioidaan myös.
- Tämä on hyvä alku. Seuraavaksi hietasaari kuntoon!
- Mustasalmen kunnostaminen olisi erittäin tärkeää
- Rommakonselän alueen rakentaminen pois. Hietasaaren mieluummin taloja koska Toppilan asuonmessualue on muutenkin lähellä. Silloin tuolle alueelle voisi olla kannattavampaa rakentaa kauppoja ja muita palveluita ja ehkä Nallikarikin hyötyisi. Mutta ei siis Rommakonselälle.
- Muutoin kuulostaa kohtuulliselta kunhan ei hävitetä luontoa. Varsinkin Hietasaaren "villi" luonto on todellinen keidas kaupunkimaisen rakentamisen keskellä. Tuosta vapaasta luonnosta nauttivat kaikki poluilla pyöräilevät ja lenkkeilevät kaupunkilaiset. Mäntyjen ja muun puuston keskellä ilmakin on raikkaampaa! Myös monipuolinen lintukanta tarvitsee niin isoja kuin pieniäkin puita, risukkoja ja muuta kasvillisuutta. Hietasaarta eikä muutakaan suistoaluetta tule asfaltoida eikä pilata viivasuorilla pyöräbaanoilla. Mutkittavat polut ovat paljon viehättävämpiä ja virkistävät mieltäkin. Vapaa luonto tarjoaa yllätyksellisyyttä ja on paljon hauskeempaa myös lapsille kuin rakennettu ympäristö. Kun nyt jo ollaan rakentamassa Hartaanselälle asuonmessualueutta, ei mitään toista uutta asuonalueutta tule suunnitella arvokkaalle suistoalueelle. Luontoarvot ovat tärkeimmät säilytettävät arvot. Niitä ei tule tuhota! Ottakaamme mallia Euroopan kulttuurikaupungeista!
- Hietasaaren (lähes) luonnontilaiset alueet ja vastaavat alueet Rommakonselällä tulisi säilyttää nykyisellään, koska ne ovat osa äärettömän arvokasta luontoaluetta Oulun keskustan kupeessa. Kaupunkirakenteen tiivistämiseen ja lisärakentamiseen on kova paine, ja sen takia onkin todella tärkeää säilyttää laajahko ja helposti jalan tai pyörällä saavutettavissa oleva luontoalue. Luonnontilaiset alueet ovat tutkitusti tärkeitä ihmisten henkiselle ja fyysiselle terveydelle, eli ko. alueita vaalimalla ehkäistään terveysongelmia ja niistä koituvia kuluja yhteiskunnalle. Vehreiden alueiden kestävää käyttöä ei ole se, että ne parturoidaan nurmikentiksi, joilla kasvaa harvakseltaan puita. Sellaisia on jo Oulussa monta (esim. Hupisaarilla) ja lisäksi viime vuosina Oulun luonnontilaisia metsiköitä on hakattu paljon, joten jäljellä olevia luonnontilaisia ympäristöjä on ehdottomasti säilytettävä. Luontoympäristöjen säilyttämiseen velvoittaa myös biodiversiteetin suojelu.

Sähköpostitse saatu palaute

Suomen luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys ry

VAPAAMUOTOINEN PALAUTE SUISTOKAUPUNKIVISION RAPORTTILUONNOKSESTA

SUISTOKAUPUNKIVISIO

Oulun kaupunki on laatinut suistokaupunkivision raporttiluonnoksen. Suistokaupunkivisio on yksi kaupunginvaltuuston hyväksymän keskustavision toimenpiteistä. Suistokaupunkivisiota varten laadittiin muun muassa selvitys keskeisistä luontoarvoista, selvitys maankohoamisesta ja raportti, jossa on esitelty esimerkkejä vesistöjen hyödyntämisestä muualla maailmassa. Raporttiluonnoksessa on esitetty strategisia päätavoitteita ja kehittämisperiaatteita. Tavoitteiden ja periaatteiden toimeenpanemiseksi on esitetty neljä kärkitoimenpidettä: selvitys vesipeilien säilyttämisestä, Hartaanselänrannan suunnittelu, Suistokaupunginosan suunnittelun käynnistäminen sekä melonta- ja kalastuskeskuksen kehittäminen.

YLEISTÄ RAPORTTILUONNOKSESTA

Raporttiluonnoksen taustalla oleva Oulun suiston keskeiset luontoarvot -selvitys ansaitsee kiitosta monipuolisuudestaan ja perusteellisesta luontoarvojen ja niiden ainutlaatuisuuden esille tuomisesta. Myös raporttiluonnos on kiitettävän selkeä ja päätavoitteet ja niiden toteutus suunnitelmat ovat siinä helposti luettavissa ja nähtävissä.

Raporttiluonnos perustuu Oulujoen suiston paikoin voimaperäiseen rakentamiseen. Raportissa esitetään varsin radikaalejakin toimenpiteitä muun muassa Rommakonselän täyttämiseksi asuinalueita varten ja avovesialueiden säilyttämiseksi tehtävistä ruoppauksista. Alueen ainutlaatuinen luonto saa visiossa vähän huomiota tiedossa olevista merkittävistä luontoarvoista huolimatta. Luontoa käsittelevässä kohdassa mainitaan kyllä suojelualueiden huomioiminen, mutta siihen velvoittaa lakikin. Silti Natura 2000 -verkostoon kuuluvia luonnontilaisia Kiramo- ja Sorsasaaria esitetään otettavaksi virkistyskäyttöön sinne rakennettavien siltojen ja reitien avulla.

Maankohoaminen ja luonnontilaiset ranta- ja vesialueet koetaan uhkana ja niistä halutaan eroon kustannuksista, luontoarvoista, hiilijalanjäljestä ja toiminnan kestämyydestä piittaamatta. Raporttiluonnoksen perusteella Oulun kaupunki ei ole tiedostanut luonnontilaisen suiston ainutlaatuisuutta ja potentiaalia ihmisten hyvinvoinnin kannalta.

LUONTOARVOISTA

Luonnon monimuotoisuuden köyhtymisestä on saatu aivan viime aikoinakin huolestuttavaa tietoa. Loppuvuodesta julkaistussa luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnissa (Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja) koko maassa uhanalaisiksi arvioitiin 186 luontotyyppiä (48 % luontotyyppien lukumäärästä), eikä luontotyyppien häviämishälytys ole vähenemässä. Suomen eliölajien uhanalaisuus arvioitiin viidettä kertaa. Maaliskuussa 2019 julkaistun Suomen lajien punainen lista 2019 -kirjan mukaan uhanalaisten lajien osuus on noussut 11,9 prosenttiin. Kehityssuunta osoittaa, että myöskään lajitilalla uhanalaistumiskehitystä ei ole onnistuttu pysäyttämään. Kaikkiaan uhanalaisten lajien määrä kasvoi edelliseen arviointiin verrattuna 420 lajilla. Lajien uhanalaisuuden arviointia varten perustetun ohjausryhmän jäsenet ovat muistuttaneet, että lajien runsauden köyhtyminen johtaa lopulta koko ekosysteemin romahtamiseen.

Suistokaupunkivisiota varten laaditun luontoselvityksen mukaan uhanalaisista luontotyypeistä Oulujoen suistossa esiintyy maankohoamisrannikon metsien kehityssarjat -luontotyyppi, joka on erittäin uhanalainen luontotyyppi (EN). Luontotyyppiin luetaan muun muassa Pohjanlahden rannikolla ja saaristossa olevat metsät ja

pensastot, jotka ovat jääkauden jälkeisen maankohoamisilmiön vaikutuspiirissä. Luontotyyppiä on muun muassa suistoalueen saarissa ja Hevossaaren pohjoispuolella, jonne sitä muodostuu maankohoamisen seurauksena lisää. Luontoselvityksessä mainituista useista silmälläpidettävistä luontotyypeistä rannikon tuoreet lehtipuuvallaiset lehdot kuuluvat uusimman (2018) luokituksen mukaan vaarantuneisiin luontotyypeihin eli niiden tilanne on heikentynyt.

Luontoselvityksen mukaan suistoalueelta on eri aikoina löytnyt 35 valtakunnallisesti tai alueellisesti uhanalaista putkilokasvilajia. Määrä on suurin, mitä näin suppealta alueelta on Pohjanmaalta löydetty. Uhanalaisista lajeista 19 on hävinnyt alueelta. Vision toimeenpano uhkasi eniten lietetatarta, joka on erittäin uhanalainen laji (EN). Myös vaarantunut (VU) paunikko kärsisi Rommakonselän täytöstä. Lietetatar on EU:n luontodirektiivin liitteiden II ja IV laji.

Kääpälajeja suistoalueelta on luontoselvityksen tietojen mukaan löydetty 81. Suuri lajimäärä on seurausta monipuolisesta kasvillisuudesta, vesistöjen äärellä ja tiheiköissä vallitsevasta kosteasta pienilmastosta ja laho-puun runsaudesta. On huomattava, että kolmannes Suomen uhanalaisista ja silmälläpidettävistä lajeista on riippuvaisia lahoavasta puusta ja jokainen elinympäristön menetys nakertaa niiden elinvoimaisuutta. Metsän ravintoketjut ovat hyvin monimutkaisia: eri puulajien eri-ikäisiä yksilöitä lahottavat usein näihin erikoistuneet sienilajit, joita taas käyttävät ravinnokseen mahdollisesti toiset sienet, joita syövät tietyt hyönteiset ja muut eliöt, joilla taas on omat monipolviset ravintoketjunsä. Näin puiden ravinteet kiertävät uudelleen käyttöön. Monet lahottaja- ja suursienistä ovat tärkeitä puiden mykorritsasieniä eli edistävät puiden veden- ja ravinteidenhankintaa.

Alueen linnusto on runsas ja monipuolinen. Laskennoissa lajeja on löytnyt 100. Hanketta varten tehdyssä luontoselvityksessä todetaan, että Oulujoen suistoalue ja Oulun rannikko ovat maankohoamisen johdosta myös luonnoltaan koko maailmassa ainutlaatuisia ympäristöjä, mikä heijastuu myös lintulajistoon.

SUISTOVISION TOTEUTUKSEEN LIITTYVÄÄ LAINSÄÄDÄNTÖÄ

Luonnon monimuotoisuuden suojelua ja kestäväää käyttöä koskevassa YK:n yleissopimuksessa, Euroopan Unionin biodiversiteettistrategiassa ja kansallisessa toimintaohjelmassa Suomi on sitoutunut pysäyttämään luonnon köyhtymisen. Nämä sitoumukset eivät sido suoraan Oulun kaupunkia.

Suomen ja Euroopan unionin laki kuitenkin sitoo. Oikeuskäytäntö on osoittanut, että kynnys EU:n luontodirektiivillä tiukasti suojeltujen liitteen IV lajien suojelusta poikkeamiseen on korkea. Sen sai Oulun kaupunkikin huomata alkuvuodesta, kun Pohjois-Suomen hallinto-oikeus kumosi Kuusisaaren uimarannan ruoppaamiseksi myönnetyn aluehallintoviraston luvan. Uimarannan ruoppaamisella olisi vaikutettu vain hyvin pieneen alaan lietetataren kasvuympäristöä, jossa on viime vuosina kasvanut vain muutama kasviyksilö. Rommakonselän täyttäminen muuttaisi lietetataren elinympäristöä monikymmenkertaisesti suuremmalla alalla. Myös suunnitellut ruoppaukset olisivat lajille haitallisia ja vaatisivat poikkeamista tiukasta suojelusta. Tiukan suojelujärjestelmän piiriin kuuluvien lajien suojelusta voidaan poiketa vain erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä. Lisäehtona on, ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole. Vaikea kuvitella, ettei asuinalueen rakentamiselle jokisuistoon tai vesipeilien ruoppaamiselle olisi muita tyydyttäviä ratkaisuja.

Rommakonselälle suunnitellulle täyttöalueelle sijoittuu erittäin uhanalainen maankohoamisrannikon metsien kehityssarjat -luontotyyppi. Alue on myös linnuston kannalta merkittävä. Hevossaareissa on luonnontilaista rantaa ja metsää. Luonnontilaisten tai lähes luonnontilaisten rantojen, metsien ja matalikkojen ottaminen asuinrakentamiskäyttöön vähentää uhanalaisten maankohoamisrantojen luontotyyppien pinta-alaa ja johtaa todennäköisesti useiden lajien häviämiseen suistoalueelta. Näiden luontoarvojen tuhoaminen ei edellytä poikkeamislupaa, mutta ne otetaan huomioon vesirakentamisluvan myöntämisedellytyksiä ja kaavoituksen laillisuutta arvioitaessa. Luontoselvityksessä alueelle ei suositella rakentamista.

Natura-alueelle suunniteltu reitistö vaatii vaikutusten arvioinnin ja reitistön rakentaminen saattaa vaikuttaa niin suuresti alueen luontoarvoihin, ettei rakentaminen ole lain mukaan mahdollista.

SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON OULUN YHDISTYKSEN MIELIPIIDE RAPORTTILUONNOKSESTA

Kaupunkirakennetta suunniteltaessa on hyvä ottaa huomioon, että kaupunkilaiset ovat yhä tietoisempia luonnon monimuotoisuuden merkityksestä maapallon ekosysteemille ja lajikadon seurauksista ihmiskunnalle itselleen. Kun tietoa lajien ja elinympäristöjen uhanalaistumisesta tulee lisää, alkaa myös omassa elinympäristössä olevien luontoarvojen merkitys kasvaa. Ymmärryksen kasvaessa ja luonnon tilan koko ajan heikentyessä voi hyvinkin olla, että "risukoiden" arvo kohoaa huomattavasti jo lähitulevaisuudessa. Ilmastokeskustelun vuoksi ympäristötietoisuus on myös matkailussa nouseva trendi.

Toisaalta myös luonnon merkityksestä ihmisen henkiselle ja fyysiselle terveydelle saadaan koko ajan uutta näyttöä. On selvinnyt, että huolella hoidetut puistot ja piha-alueet eivät tarjoa virkistystä ja stressin lievitystä ja vastustuskyvyllämme tarpeellisia haasteita yhtä hyvin kuin luonnontilaiset metsäalueet. Myös liikunnan kannalta lähellä kaupunkia tai omaa asuinalueita olevat reitit, metsäpolut ja vesistöt ovat usein houkuttelevampia kuin rakennetut ympäristöt, puistot ja liikuntapaikat.

Jokisuiston luonnontilan säilyttäminen vastaisi paljon paremmin kaupunkilaisten ja vierailijoiden tarpeisiin tulevaisuudessa kuin lyhytnäköinen alueen muokkaaminen ja ottaminen laajamittaisesti asumiskäyttöön. Suistossa kulkija pääsee hetkeksi eroon keskustan ja liikenneväylien melusta ja voi arjen vastapainoksi nauttia luonnosta monin tavoin. Muualta Ouluun tuleville tärkäläinen luonto ja luonnontilainen jokisuisto on taatusti kiinnostavampi nähtävyys kuin rakennettu. Ihmisen voimakkaasti muokkaamia jokiympäristöjä on tarjolla joka puolella maailmaa, mutta ainutlaatuista Oulujoen suiston luontoa pikkuhiljaa muuttuvine lajistoineen ja maisemineen on vain täällä. Suiston kasvaessa osittain umpeen löytyy isompi vesipeili Hietasaaren länsirannalta; todellinen merellinen maisema ei ole kaukana keskustasta.

Toivomme, että Oulun kaupunki havahtuisi käynnissä olevaan arvomaailman muutokseen ja suiston luonnon arvokkuuteen sekä haavoittuvaisuuteen. Toivomme myös, että suiston rakentamisella saatavan lyhytnäköisen voitontavoittelun sijaan suistossa nähtäisiin sen luontoarvojen tuomat hyödyt kaupungille ja kaupunkilaisille. Luontoarvojen merkitys tulee kasvamaan, mitä pitemmälle tulevaisuuteen katsotaan. Kerran rakennettua luonnonympäristöä ei saa enää palautettua. Suiston rakentamisesta hyötyy vain pieni ryhmä, muiden oululaisten, tänne tulevien vierailijoiden ja luonnon kärsiessä. Kaikki luontoarvot, jotka nyt pystytään säästämään ovat investointi tulevaisuuden Oululle ja oululaisille.

Asuntorakentaminen on tietysti välttämätöntä jatkossakin. Keskustavision tavoite keskustan kaupunkirakenteen tiivistämisestä on sinänsä kannatettava. Tiivistäminen tulee kuitenkin toteuttaa muutoin kuin viimeiset luonnontilaiset alueet hävittämällä. Keskustan tiivistäminen voi tapahtua esimerkiksi tiivistämällä rakentamista asemakeskuksessa, tavaratarapihalla ja tonttikohtaisesti tehtävässä suunnittelussa. Nyt valittu tapa rakentaa keskustan läheisyyden merkittävimpään luontokohteeseen ja virkistysalueelle on kestävä. Asuinrakentaminen Rommakonselälle on ristiriidassa myös raporttiluonnoksessa tärkeiksi todettujen avoimien näkymien kannalta. Suistovision yhtenä kehittämisperiaatteena on uudistuva suisto. Uudistuminen tulee tehdä kuitenkin harkitummin tiedossa olevia luontoarvoja kunnioittaen. Tukkiisaareen suunniteltu melonta- ja kalastuskeskus on esimerkki uudistumisesta, joka kunnioittaa suiston arvoja ja jota voidaan pitää kestäväenä. Tukkiisaarensakin tulee muistaa alueen luontoarvot ja välttää tarpeetonta alueen muokkaamista. Suiisto uudistuu myös luonnostaan maankohoamisen seurauksena.

Suistokaupunkivision yhtenä strategisena päätavoitteena nostaa esiin suiston historia, kauneus ja arvot. Jos suiston arvokkuutta ja kauneutta halutaan todella nostaa esiin, on Merikosken pääuoman kunnostaminen virta-vesikutuisten kalojen elinympäristöksi yksi merkittävä ja tehokas toimenpide. Kunnostaminen olisi toteutettavissa kohtuullisin kustannuksin ja ennallistaminen maksaisi itsensä kaupungille nopeasti takaisin matkailun ja ihmisten hyvinvoinnin lisääntyessä. Merikosken pääuoman kunnostaminen olisi hyvä jatko paljon huomiota ja kiitosta saaneen Hupisaarten purojen kunnostukselle.

Mallia Merikosken pääuoman kunnostamiseen voi ottaa vaikkapa Pielisjoen Kuurnan voimalaitoksen alapuolelle Joensuun lähelle tehdystä kunnostuksesta. Siinä vanhaan jokiuomaan, joka toimii voimalaitoksen ohijuoksutusomana rakennettiin Saimaan järvilohen poikastuotantoalueita. Patoon asennetaan uusi koneisto, joka hyödyntää poikastuotantoalueelle johdettavan veden energian sähköntuotantoon. Hankkeen kustannukset olivat kaikkineen 2,4 miljoonaa euroa, josta valtion osuus 50 %. Sama on toteutettavissa Merikosken padossa ja alapuolisessa uomassa. Oulujoen lohen äärimmäisen tärkeä luonnonkierto saataisiin muutamassa vuodessa käyntiin ja uutta geneettistä ainesta laitoslohen elvyttämiseksi. Hankkeesta hyötyisivät myös muut virtavesistä riippuvaiset lajit. Suistoalueen maankäyttöä suunniteltaessa tulisi ottaa huomioon myös mahdollisuus Merikosken padon purkamiseen ja Merikosken ennallistamiseen tulevaisuudessa. Nämä olisivat suiston historiaa, kauneutta ja arvoja kunnioittavia toimenpiteitä, joista kaupunkikin hyötyisi muun muassa lisääntyneinä matkailutuloina.

Rantojen kehittäminen erilaisilla rakenteilla, näkymien avaaminen puustoa ja kasvillisuutta karsimalla sekä viheralueiden kunnossapitoon panostaminen vaikuttavat väistämättä luonnontilaisten alueiden määrään ja sitä myötä vesirajan ja metsien lajistoon heikentävästi. Viherympäristön uudistaminen monimuotoisillakaan istutuksilla ei vastaa luonnontilaista viheraluetta ja korvaa maannousemarannikon ainutlaatuisista sukkessiolajikehitystä. Liiallinen rakentaminen ja kunnossapito heikentävät lopulta alueen virkistyskäyttöarvoa. Tarkemmat suunnitelmat tulee mielellään tehdä yhteistyössä luontojärjestöjen kanssa.

Lohipadonniemen yhteydessä mainittu lisätty todellisuus voi herättää yksittäisiä historian tapahtumia ja näkymiä hetkellisesti eloon, mutta varsinainen 3D-elämys nykyajan kännykkäkansalle lienee sittenkin luontoretki suiston leppäviidakoon oikeiden lintujen, kasvien, sienten ja muiden eliöiden pariin. Ajoittain on hyvä unohtaa virtuaalilaitteet edes hetkeksi. Merikosken kohina voidaan herättää henkiin ihan oikeastikin edellä mainitun toimenpitein.

Mielestämme kaupungin tulisi tehdä selvitys, miten suiston merkittävät luontoarvot voidaan turvata ja miten niitä voidaan hyödyntää oululaisten ja muiden hyvinvoinnin lisäämisessä. Alueen luonnon säilyttämiseksi saattaa olla tarpeen perustaa luonnonsuojelualueita. Tulisi myös selvittää, onko alueelta kadonneet lajit mahdollista palauttaa esimerkiksi hoitotoimenpiteillä. Alueen ainutlaatuisen ja monipuolisen luonnon säilyttäminen ja palauttaminen tulisi ottaa suistokaupunkivision strategiseksi päätavoitteeksi ja kehittämisperiaatteeksi. Kärkitoimenpiteenä voisi olla ainakin Merikosken kunnostaminen.

Suistoalueen täyttäminen, ruoppaaminen ja kaivamalla tehtävät vesipeilit tulisi poistaa visiosta luonnon kannalta haitallisina ja kestäättöminä ratkaisuina. Veneväylien kunnossapito on tarpeen jatkossakin. Muita venereittejä voi olla tarpeen avata myöhemmin. Se tulee kuitenkin tehdä suunnitellusti ja harkiten. Suistossa pitää olla myös saaria, joissa esimerkiksi vesilinnut voivat pesiä rauhassa ilman ihmisen aiheuttamaa häiriötä. Reitistöjen rakentaminen Kiramo- ja Sorsasaareen aiheuttaa myös paineen luonnon monimuotoisuuden kannalta erittäin tärkeiden lahopuiden poistamiseen, maiseman avaamiseen ja siistimiseen. Hartaanselän rannan suunnittelussa tulee huomioida Natura-alueen läheisyys ja Hietasaaren itärannan metsät. Hietasaaren metsiin kohdistuu muuallakin paineita.

Suiston luonnontilaisuus säilyttämällä siitä saatava hyvinvointi voidaan maksimoida ja suistoalueesta tehdä tulevaisuuden vetovoimatekijä Oululle; upea luonto- ja virkistäytymiskohde aivan keskustan tuntumassa. Maankohoaminen merestä on Perämeren alueen erikoisuus, joka lisää mielenkiintoa Oulujoen suistoon entisestään. Maankohoamisen merkkejä ei kannata yrittää estää maansiirtotöillä.

Pohjois-Pohjanmaan lintutieteellinen yhdistys ry

Pohjois-Pohjanmaan lintutieteellisen yhdistyksen (PPLY) palaute suistokaupunkivision raporttiluonnoksesta

Pohjois-Pohjanmaan lintutieteellinen yhdistys (PPLY) ymmärtää suistoalueen merkityksen Oulun kaupungille ja tarpeen kehittää sitä myös rakentamalla. Samaan aikaan PPLY toivoo, että kaiken suunnittelun lähtökohtana ymmärrettäisiin alueen ainutlaatuisuus. Oululaisen lienee usein helpompaa ymmärtää vaikkapa mangrovemetsän merkitys ekosysteeminä ja lukuisten ekosysteemipalveluiden tuottajana, kuin sen suistoluonnon arvo, mikä on suoraan silmiemme alla. Oulussa maankohoamisen luomat luontotyypit nähdään usein arvottomina risukoina, vaikka ne juuri ovat meidän korvaamattominta luontoa.

Oulujoen suisto on voimakkaan maankohoamisen vuoksi miltei ainutlaatuinen maailmassa. Maapalolla on kaksi jääkauden jälkeistä maankohoamisen (post glacial rebound) keskusta: keskisessä Pohjois-Kanadassa ja Perämerellä. Kanadassa maankohoamiskeskuksen alueet ovat kylmemmän ilmaston vuoksi hyvin harvaan asuttuja. Perämerellä maankokoamisrannikkoon sekoittuu enemmän kulttuurihistoriaa. Kiistämätön osoitus Oulujoen suiston luontoarvoista ovat siellä esiintyvät lukuiset uhanalaiset lajit.

Hyvät ideat

Sonnisaaren ja Virransaaren ottamisen virkistyskäyttöön voi ymmärtää. Kuitenkin sinnekin olisi jätettävä alkuperäistä kasvisuutta ja puustoa. Saarissa on havaittu muun muassa pikkutikka ja valkoselkätikka, jotka voivat edelleen hyödyntää rantaviivan lahopuita, vaikka saaria muutoin raivattaisiinkin. Varsasaari sen sijaan tulee jättää erillisempänä ja lahoppuustoisena kokonaan rauhaan.

Melonta- ja kalastusharrastajien toiminnallisen keskuksen kehittäminen Tukksisaareen on kannatettava ajatus. Melonta ja kalastus ovat pääasiallisesti alueen luontoarvoja tukevia virkistysmuotoja ja Tukksisaari on niiden tukikohdaksi monella tavoin hyvä paikka.

Lammassaaren pienimuotoisen, tulvariskin huomioon ottavan käytön lisääminen on niin ikään kannatettavaa. Lammassaaren itäreunalla oleva rehevä runsaslahopuinen rantalehto on kuitenkin säästettävä. Siellä on havaittu muun muassa Oulun korkeudella harvinaisen nokkavarpusen poikue sekä runsaasti lahoppuulla ruokailevien tikkojen syönnösjälkiä.

Mustasalmen säilyttäminen melontakelpoisena ja sen suulle suunniteltu pienimuotoinen uusi tauko- paikka vaikuttavat hyviltä ideoilta. Mustasalmen osalta kannattaisi mahdollisten ruoppausten sijaan selvittää keinoja lisästä salmen virtaamaa, jolloin salmi säilyisi virtauksen avulla kulkukelpoisena. Virtaamattomien ja tai heikosti virtaavien uomien ruoppaaminen on maankokoamisrannikolla useimmiten tuhoon tuomittu yritys. Uomat täyttyvät hyvin pian ruoppauksen jälkeen, mikäli vesi ei virtaa riittävästi. Mustasalmen rantakasvillisuus ja -metsät on jätettävä rauhaan. Ne ovat linnuston osalta Hietasaaren arvokkaimpia osia.

Huonot ideat

Kiramosaari on vaikean saavutettavuutensa ja runsaan lahoppuustonsa vuoksi Oulun arvokkaimpia luontohelmiä. Keväällä 2016 oli jo hyvin lähellä, että uhanalainen valkoselkätikka olisi pesinyt Kiramosaareen. Alueella tuolloin talvehtineet naaras- ja koirasvalkoselkätikka rummuttivat Kiramosaaren ja sen Hietasaaren vastapuolen rantapuissa. Naarastikan yöpymiskolo oli Kiramosassa. Tuolloin paikalla ollut koiras oli kuitenkin vielä nuori, todennäköisesti edellisenä syksynä Suomeen kaakosta vaeltanut yksilö eikä pesinnästä tullut mitään. Pitkän valkoselkätikkojen seurantakokemuksen pohjalta PPLY pitää Kiramosaarta yhtenä todennäköisimmistä paikoista, missä valkoselkätikka saattaa vielä tulevaisuudessa pesiä. Ensisijaisesti PPLY esittää, että Kiramosaaren reitistä luovutaan kokonaan. Toissijaisesti, mikäli reitti jostain syystä katsotaan aiheel-

liseksi rakentaa, tulisi siitä tehdä niin pienimuotoinen kuin mahdollista. Reitin rakentaminen ei saisi aina-kaan tarkoittaa puuston raivaamista ja niin kutsuttua näkymien avaamista. Lintujen pesimäaikana 1.5.–15.7. mahdollinen reitti tulisi joko sulkea kokonaan tai vähintään kieltää koirien vienti saarelle ja näkyvästi ohjeistaa ihmisiä olemaan poikkeamatta polulta. Kiramosaari kuuluu Natura 2000 -verkostoon. Tämän tulee määritellä alueen kehittäminen, jossa paras vaihtoehto on sen kehittämättä jättäminen tai korkeintaan alueella tapahtuva lahopuueliöstön elinoloja parantava luonnonhoito (kuusettumisen ehkäiseminen).

PPLY kummeksuu ajatusta Rommakonselän suistokaupunginosasta jo siitäkin lähtökohdasta, että Nuottasaaren paperitehtaan aiheuttama melu ja muu häiriö alueella on merkittävä. Mikäli tehdas säilyy paikoillaan, on vaikea nähdä, että alueesta voitaisiin edes teoriassa saada houkuttelevaa asuinpaikkaa. Esimerkiksi Hevossaarella on vaikea kuulla lintujen laulua tehtaan melun ylitse. Toiseksi Rommakonselän täyttämällä olisi niin suuria negatiivisia luontovaikutuksia, ettei ajatus suistokaupunginosasta kuulosta toteuttamiskelpoiselta. Jo yksin luontodirektiivin liitteeseen IV sisältyvän lietetataren esiintyminen alueella estänee suunnitelmien etenemisen. Rommakonselälle pikku hiljaa merestä nousevien saarien osalta PPLY esittää, että niiden annetaan jäädä luonnon turvapaikoiksi. Saaria olisi ehkä mahdollista niittää ja näin lisätä niiden merkitystä rantalinnustolle. Rommakonselästä voi muodostua hyvinkin merkittävä lintupaikka keskelle kaupunkia. Sonnisaari-Virransaareen suunniteltu näköalatasanne tukisi alueen linnuston tarkkailua. PPLY osallistuu mielellään tarkkailupaikan suunnitteluun ja mahdolliseen Rommakonselän luonnonhoitoon.

PPLY suosittaa, että yhdistystä konsultoidaan kaikissa aluetta koskevissa suunnitelmissa ja etenkin luontokartoitusten suunnittelussa. Pohjois-Pohjanmaan paras lintutietämys löytyy yhdistyksestä, johon kuuluvat käytännössä kaikki maakunnan lintututkijat ja -kartoittajat. Riittävällä tietopohjalla ja suunnittelulla voidaan välttää kestäättömien suunnitelmien laatiminen heti ensivaiheessa.

Yksityishenkilö 1

Oulun kaupungilla on nyt käsissään alue, mitä voidaan nimittää oikeutetusti helmeksi ja sitä ei pidä pilata. Suistokaupunkivisio toteutettuna tekee tästä ainutkertaisesta Oulujoen suistosta viihdyttävän, houkuttelevan ja halutun alueen niin nykyoululaisille kuin uusillekin oululaisille. Kaupungin on panostettava siihen, että arkkitehtisuunnittelu myöskin Hartaanselän asuntomessualueella on korkeatasoista ja rakentamisen toteutus on teknisesti laadukasta. Valojen käyttö ja vaihtoehtoenergian hyödyntäminen! Raporttiluonnos kokonaisuutena lämmitteää mieltäni. KIITOS. Hartaanselän rannan kaavoitetut rakentamattomat tontit työn alle!!

Yksityishenkilö 2

Suistokaupunkivisio: Lohen koti Merikosken uomaan

Hupisaarten puroja on kunnostettu taimenen poikastuotantoalueiksi. Tämän mainion hankkeen jälkeen on aika kääntää katse itse Merikosken vanhaan uomaan. Oulujoen lohen (Montan sekakannan) tilanne on käynyt erittäin huonoksi. Se kituu laitostuon ja edelleen laitostuu ja käy yhä vain kehnommaksi vailla mitään luonnonkierron elvyttävää mahdollisuutta, sen tuomaa parhaiden ominaisuuksien valintaa. Osoituksena tästä on mm. se, ettei mereltä juurikaan palaa naaraslohia.

Pielisjoen Kuurnan voimalaitoksella on käynnissä hyvä hanke. Vanhaan uomaan lasketaan vettä 35 m³/s pysyvästi ja siihen rakennetaan käytännössä luonnosta hävinneen Saimaan järvilohen poikastuotantoalueita. Yläpuolelle tehdään pienvoimala, joka ottaa käyttöön "virtaushäviön".

Tehdään sama Merikosken uomassa. Oulujoen lohi on myös käytännössä luonnosta hävinnyt. Vanha uoma on selvästi laajempi alue kuin Kuurnassa. Uoman pohja kunnostetaan mäti- ja poikasalueeksi. Juoksetetaan esim. 50 m³/s, Simojoen kokoluokkaa oleva virtaama pysyvästi vanhaan uomaan. Ja vaikka rakenne-

taan sitten pienempi voimala hyödyntämään padon suoraa putousta. Näin saadaan Oulujoen lohen äärimmäisen tärkeä luonnonkierto välittömästi käyntiin ja uutta geneettistä ainesta laitoslohen elvyttämiseksi. Tuon voisi toteuttaa muutamassa vuodessa. Tämän Oulu on velkaa lohelle, vaakunaeläimelleen.

Samalla kaupungin keskustaan saadaan varsin näyttävä koski. Merikosken kohina, tuo runoilijoita innoittanut ääni, palaa. Ilman koskeaan Oulu on tynkä, vähemmän kelpo kulttuuripääkaupungiksikin.

Merikosken voimalan purkamisen selvittämisestä on tehty esitys. Se kannattaa toki selvittää. Tällä hetkellä, lyhyellä tähtäimellä se ei liene aivan realistinen ajatus. Se on toki pidemmän aikavälin näky.

Yksityishenkilö 3

Olen tutustunut suistokaupunkivisio suunnitelmaan. Kysely umpeutui 30.3 joten annan palautteeni vapaa-
muotoisesti kirjoitettuna vielä maaliskuun viimeisenä päivänä.

Pidän Oulun suistoaluetta luonto- ja kauneusarvoiltaan erittäin tärkeänä alueena ja olisin nähnyt sen sopivat kansalliseksi kaupunkipuistoksi jo vuosia siten, kuten esim Porissa tai Hämeenlinnassa on tehty. Nyttemmin rakentaminen on jo muuttanut peruuttamattomasti tälle alueelle jo pari vuosikymmentä sitten laadittua suunnitelmaa kulttuurihistoriallisesti vehreästä ja yhtenäisestä jokisuisto- ja ranta-alueesta (kansallisesta kaupunkipuistosta). Nyttemmin laadittu suistokaupunki visio on kuitenkin erinomainen uusi avaus jos sen ydinajatus vehreän luonnon ja virkistyksen viihtyisästä yhteensovittamisesta onnistuu. Oulu, korkean teknologian kaupunkina, on luonut kovan ja epäviihtyisän maineen kaupungille. Pehmeät arvot, joita luonto tarjoaa luovat aivan erityisen leiman kaupunkikuvaan kuten on saavutettu mm. Perämeren rannikkokaupungissa Luleåssa tai naapurikaupungissa Raahessa.

Suistokaupunkivisio suunnitelmaan esitän seuraavia näkökulmia/parannusesityksiä

- Päällimmäisenä huolena on kokonaisvaltaisen ja harkitun suunnitelman toteutus. Yhtenäinen alue vaatii yhtenäiset polkupäällysteet, harkitut ympäristöön sopivat lamput ja opasteet, mietityt leirintäpaikat, luonnon kasvillisuuden hellävaraisen hoidon ja säästämisen, kapeat sillat saarien väliin, pehmeitä värejä... jne. Tiestön ja polkujen tulisi olla kapeita, ei nelimetrisiä päällystettyjä pyöräteitä. Pyöräilijöille on tiestöt jo valmiina. Nyt kaivataan pieniä polkuja pehmeäpintaisia teitä. Koko alue tulee suunniteltu huolella luonto- ja virkistysalueeksi, niin ettei rakenneta pala palata sovittaen erilaisia rakennelmia ja malleja, jotka eivät ole kokonaisuuden kannalta ole kauniita tai yhteensopivia toisiinsa. Luonnonalue ei vaadi huipputeknologian valotauluja ym. "tekojuttuja" *vain sen takia* että niitäkin pitäisi saada sinne. Valomainos ym taluja sekä valosaastetta on jo ihan tarpeeksi. Mielummin aitoja luontoelämyksiä virtuaalimaailman sijaan. Enemmän toivoisin paikkaa, jossa voisi ihailla revontulia ja tähtitaivasta! Kokonaisuus pitää ajatella maiseman ja luonnon ehdolla, silloin ympäristö on houkutteleva kuten tukholmalaisten oma rehevä Djurholmen.
- Rommakonselälle suunniteltu asuinalue pilaisi koko suistokaupunki ajatuksen. Moderni asuin kompleksiksi (3000-5000 asukasta) ja sen rakentaminen pilaisi luonnonrauhan, maiseman ja muuttaisi koko eliömaailmaa alueella tuhoten mm. rauhoitettujen vesikasvien elinympäristön. En näe mitään järkevää syytä yrittää tuoda tällaista suunnitelmää kaupungin virkistys- ja luontoalueelle. Enkä ymmärrä edes miksi se yleensä on mukana tässä suunnitelmassa!? Suuri asuinalue keskellä vesipeiliä on täydellisessä ristiriidassa suistoalueen virkistysarvojen kanssa.
- Tukksaaren veneilykeskus on oiva paikka tälle toiminnalle. Siellä voisi olla myös Oulun historian ja kasvon yksi tärkeä tekijä; terva! Terveveneet, tervanmakuista paistettu lohta saatavilla ja joku esitys miten terva loi Oulun suuruuden aikanaan, sitähän monet turistit ja oululaisetkin kaipaavat. Täällä voisi olla oikea pitkä puulaituri, jossa voisi istuskella ja pitää varpaita vedessä ja vaikka onkia(?). Katella ja kuunnella veden liplatusta.

- Varikko ja sen rakennukset säilytettävä moninaisten harrastus-, kulttuuri- ravintola- ym toiminnalle. Toppilan alueelle on tullut asutusta, ihmiset haluavat myös muuta toimintaa kuin asumista ja ulkoilua. Kaupungin upea uusi VALVE tänne.
- Asuntomessualue on rajattu Varikkoa vastapäätä. Nyt kokonaisuuden suunnittelu pitäisi näkyä alueen arkkitehtuurin rajoja ja suunnittelun toimeksiantoa ajatellen. Kovan ja kantikkaan tornirakentamisen sijaan nyt pitäisi panostaa alueen ainutlaatuisen ympäristöön, rauhallisiin pehmeisiin muotoihin ja väljyyteen. Tällaista pohjoista pehmeää arkkitehtuuria kaivataan ja kokonaisuuden kannalta tämä kulmasta voisi tulla hieno helmi, samantapainen kuin Oodista on tullut Helsingissä. Uutta pehmeää, matala ja kaunista arkkitehtuuria suiston salmen mutkaan. Vastapäätä oleva varikko sopisi hienosti tällaiseen rannan uuteen miljööseen.
- Lammassaaren sopii samanhenkinen paviljonki kuin siellä on joskus ilmeisesti ollut. Kesätanssilava, jonne pääsisi keskustasta kävellen. Sinne sopisi myös loistavasti kesäkuppila, josta saisi aina tuoreita munkkeja tai vohveileita ja kahvia. Kahvilaa voisivat pitää kesätyöstä kiinnostuneet koululaiset, lisäksi saarella olisi kukkakulma, josta saisi ostaa kauden kukat matkalla kotiin: narsisseja keväällä, kukkimppeja kesällä. Oulun toriltakaan ei saa kukkakimppeja kotiin kuten esm. Helsingin toreilta. Tämä suuri puute korjaantuisi Lammassaaren kukkis-munkki-kahvilakulmalla. Mitään skeittiratoja EI pidä enää kehittää tänne! Skeittaajien myötä menee rauha, skeittaajat valtaavat tilansa ja kuten muuallakin nähty näillä skeittiradoilla sotkeminen ja paikkojen särkeminen lisääntyy. Skeittipaikkoja on tehty tarpeeksi. Puistomaisia reheviä alueita ei ole aikoihin suunniteltu Oulussa. Lintujen laulua kuulee vain jos on pensaita ja puskia, joissa liikkuu hyönteisiä sekä lehtevää puustoa, joissa linnut voivat pesiä ja joihin piiloutua. Luontoa vaalien onnistuisi Lammassaaren suunnittelu. Asfalttitiet ja radat eivät sovi tähän kuvioon.
- Sonnisaari ja Virransaari ovat talvella jään kantaessa mukava luotokohteita ihan keskustan sylissä. Kesällä saarille pääse vain vesiteitse. Ihanteellista olisi säilyttää nämä pienet saaret mahdollisimman rauhallisina ja luonnontilaisina ja rakentaa vain kapeat sillat, jotta saarelle pääsevät luonnonoloja arvostavat kulkijat, eivät mopolijat tai pyöräilijät. Nämä kohteet säilyköt jalankulkijoiden paratiisisaarina.
- Pikisaaren kehittäminen tulisi painottua taitelijoiden ja luovien ammattialojen tyyssijana. Saaren historiaa ei löydy paikan päältä mistään, taitelijoiden työtilat ovat satunnaisen etsijä löytöjä. Saaren kehittämisessä on ratkaiseva merkitys taitelijoiden kuuleminen ja yhteistyö heidän kanssaan, hyviä ideoita heidän taholtaan on jo esitetty. Saaren luontoa ei pitäisi yrittää muuttaa polkuja leventämällä tai karsimalla puita tai hävittämällä vanhoja merimerkkejä maastosta tms. Tämä saari on idyllinen kävelykohde nimenomaan polkuineen ja vanhoine rakennuksineen. Kiireiset menijät kulkekoot valmista asfalttitietä läpi saaren. Ne, jotka haluavat nopeasti pois keskustasta rauhalliseen paikkaan valitsevat jo nykyään mieluummin Pikisaaren pienet polut kuin Ainolan karsitun puiston. Merenranta houkuttaa kulkijoita erityisesti jään kantaessa. Aurinkoiset ja rauhoittavat luontomaisemat tarjoaa Pikisaaren eteläpuoli, Merikosken puolella vastakkaisen rannan talorivit on nopeasti nähty. Luontokulkijalle hiljaisuus, polut, kasvit ja linnut ja metsän tuntu tarjoavat juuri sitä rauhoittumisen paikkaa ja tunnetta mitä muualta Oulua ei näin läheltä löydy! Eniten kammoksuttaa ajatus, että siellä ryhdytään parturoimaan metsiä ja rannan puustoa, jolloin paikan lumo häviää. Metsämaa jalkojen alla tuntuu hyvältä ja mutkat poluissa ovat aitoa luontokokemusta. Jos nämä piirteet hävitetään, paikan lumokin hävitetään.
- Tunnelmallinen Mustasalmi pitäisi myös säilyttää niin luonnontilaisena kuin mahdollista. Hiljaisena väylänä, jossa puusto kaareutuu veteen, kanootilla lipujat ovat oikeassa paikassa. Rannoilla on jo valmiit polut. Luonto on täällä etusijalla kaatuneiden puiden kääpien, lehtokasvien ja monien lintujen pesäpaikkana. Hietasaarella on mahdollisuus luotoseikkailuun. Tästä syystä sen luontoa pitää vaalia, ei hoitaa.

Kaiken kaikkiaan suistoalueen kehittämisen kuningasajatuksena pitäisi olla monipuolisen luonnon vaaliminen ja säilyttäminen. Tämä toteutuu rakentamalla pienesti, ympäristöä kunnioittavalla mittakaavalla ja kuten alussa kirjasin, suunnitella huolella koko suistoalue yhtenäiseksi kokonaisuudeksi pienimpiä laitureja ja opas-

teita myöten. Suunnittelun ja toteutuksen lisäksi alueen jatkuvaan huoltoon ja kunnossapitoon pitäisi olla valmiudet. Tämä näyttää jäävän monessa kohteessa unholaan. Lisäksi talvikunnossapito vaatii tarkkuutta. Pienillä teillä ja alueilla tulee käyttää pieniä koneita. On ikävää nähdä kuinka suuret koneet ovat taas tänä talvena tuhonneet istutuksia, nurmikenttiä ja siltojen pieliä. Kunnossapitäjiltä tulee vaatia koneita ja laitteita, joilla ei tuhota valmiita rakennelmia ja kasvillisuutta.

Laadukasta, arvokasta ja luontoystävällistä toteutusta suistokaupunkivisio suunnitelmaan toivoen,

Yksityishenkilö 4

Palaute koskien Tukkiisaaren kehittämistä:

Useamman melojan toiveesta lähetän toiveen, että jatkossakin Tukkiisaari voisi toimia melontaseurojen tukikohtana ja että melontaseurat voisivat tarjota edullisia kursseja ja opastettuja melontaretkiä edullisesti, jolloin kaikilla Oulun seudun asukkailla on mahdollisuus osallistua melontapalveluihin.

Jos kaupallinen toimija löytää tonttitarjonnasta tämän kohteen, niin silloin palveluiden hinnat kohoavat pilviin, jolloin yksi kerta maksaa melontaseuran vuosimaksun verran. Näin ollen vain rajallinen määrä pääsee melomaan.

Yksityishenkilö 5

Oulun hakemus kulttuuripääkaupungiksi 2026 antaa hyvän aiheen tarkastella ja päivittää nopeasti kasvanneen kaupungin fyysistä ympäristöä, tarvetta ja aikaa vastaavaksi. Tuo kulttuuri sana on jo niin laaja, että sen alle mahtuu melkein mitä vain. Kulttuurin lähtökohdathan ovat varhaisessa yhteistoiminnassa ja maanviljelyssä. Yksi vanhimmista työkalusta on ollut **risukarhi**, oikein oksainen männyn latva. Sen kehittyneempi versio oli puusepän tekemä luja koivurunko, johon oli kiinnitetty sepän muotoonsa takomia piikkejä niin paljon, kuin yksi hevonen jaksoi sitä vetää, Tuohon aikaan vaikkapa valtuutettujen määrän verran.

Oulun kaupungin valtuuston pj. Otto Karhi käytti tuota työkalua "päätöksenteko sapluunana" Merikosken voimalaitoksen rakentamiseen 40-luvulla. Jokainen valtuutettu sai vetää päätökseen oman, samaan myönteiseen suuntaan osoittavan rantunsa. Ja tuolle pohjalle Oulun rahasampo syntyi. Tuo vanha selkeä systeemi ei enää toimi. Päätöksen teko-organisaatiot ovat kasvaneet ja ne on jaettu kymmenien eri hallintoalueiden hoidettaviksi ja vastuulle. Kokonaisuuden hahmottamisesta on tullut palapelin kokoamista, joka on hiddasta ja sen hallinta on haastavaa.

Merikosken voimalaitos on ollut käytössä 70 vuotta. Patosillan alusta on ollut samassa luonnontilassa, kuin se oli joen vapaana ollessakin. Luukut ovat olleet auki vain muutaman päivän vuodesta.! Paikassa vallitsee tilanne, johon on aika tehdä päätöksiä tämän ajan tarpeisiin osana suistokaupunkivisioita. Ainolan puisto ei kuulu yli/ali juoksutusvesien johtamiseen. Katso KALEVAN vuosikalenterin kuva syyskuu 2018.

Käytännössä osa Ainolanpuiston edustasta, Lammasaari, Limansaari ja niiden välinen vesialueeksi maisemoitu alue on voimalaitoksen alueiksi joutomaata. **Joka voidaan ottaa kaupungin keskustaan kuuluvaksi suunnittelualueeksi.** Uutta aluetta (maata / hallittua vettä) saadaan n. 8 ha. Tärkein selvitettävä asia on voimalaitoksen tarvitseman valuma-alueen mitoitus ja sen rajaavan turvapadon sijainnin ja teknisten seikkojen määrittäminen.

Kyseessä oleva alue on Oulun synnyinseutua parhaimmillaan, lohypadon paikkaa. Fyysisesti alue on ollut koskematon voimalaitoksen rakentamisesta asti. Virtaava vesi vain on otettu pois. Kulunut aika on myös näytännyt mihin ja miten sitä pääosin on käytetty. **Jokisuiston ikoninen luonne on kiteyttänyt päätöksen teon pysähdykseen,** joka ei vastaa kaupungin tämän hetken tarpeita. Tulevaisuuden mahdollisuuksista puhumatakaan. Suunnittelun lähtökohdaksi olosuhteet siinä ovat hyvät, jopa neitseelliset. Kallio perustaa, rakentama-

tonta maata, vapaata tilaa, jokivettä, hiljaisuuttakin. Vähäisenkin tarkastelun perusteella voi todeta, että esitetty alue, yhdessä Ainolanpuiston kanssa muodostaa kaupungin keskusta **sellaisen keitaan**, ettei sitä kehittyvä kaupunkin voi, tai saa, jättää käyttämättä. Kaupungin tarvitsemista käyttötarkoituksista, on tuolle alueelle suorastaan runsauden pulaa!

Oululla on omasta takaa kansainvälisen tason huippusuunnittelijoita, **oulunkoululaisia**, jotka tuntevat paikan, sen olosuhteet ja kaupungin tarpeet. Heistä asiat eivät ole kiinni.

Oululla on myös rakentajia, yrityksiä ja ihmisiä, jotka pystyvät toteuttamaan kaiken mitä on suunniteltu. Esimerkkejä löytyy kaduissa, katujen varsilta, maan alta ja maisemista.

Oulun liike-elämän edustajat ovat esittäneet jo aikaa sitten, että tietyillä kaupungin kehitykseen kuuluvilla asioilla on jo kiire. Selvästi heillä on sormensa kehityksen valtimolla.

Oulun asioiden päättäjillä, niin virkoihin, kuin luotetuiksi valituilta on lupa odottaa kaupungille hyvän tulevaisuuden muovaavia päätöksiä. Päätösten tekijöiden määräästä se ei ainakaan ole kiinni.

Oulun Energialle kuuluu etuoikeus tarvitsemansa ohjuoksutusalueen rajaamisessa patosillan alapuolella. Kyseessä on voimalaitoksen toimintaan ja tietysti viereisten puistomaisten alueiden käyttöön kuuluva **tärkeä turvavarustus**. Asian hoitamisen vaativuutta lisää joen yläpuolisten laitosten ja luonnonvoimien yhteisen yllettävienkin vaikutuksien huomioon ottaminen.

Tämän kirjoituksen tarkoituksena on esittää ja perustella liitekartassa esitettylle jokisuiston "joutomaille" vaihtoehtoinen ratkaisumalli. Sen realismi tulee selvittää suunnittelu pöydillä. Huomion arvioinen seikka on että esitetty alue on meriveden pintaa korkeammalla. Yhteensä Ainolanpuiston ja uuden rajatun alueen kanssa suunnittelun alaiseksi alueeksi **saadaan noin 20 ha erityisen arvokasta kaupungin keskusta - aluetta**. Laajemmalla kartalla tarkasteltuna voi myös huomata, että ruutukaavan jatkumokin Ainolanpuiston alueelle olisi ja on hyvä ja aivan johdonmukainen kaavaratkaisu.

Esitetty alue muodostaa Ouluun ainoan mahdollisen sijaintipaikan tehdä suuren kaupungin keskusta kuuluvan keskuspuiston, jonka nimi on jo vanhastaan valmiina ja jonka kehtaa halutessaan vieraille esitellä. Alue ja sinne sijoitetut merkittävät kohteet ovat niitä puuttuvia palasia, jotka muovaavat Oulusta ehyemmän kaupungin.

Ohessa alustava periaate-ehdotus ja siihen liitetty osa-alue kartta kohdeluetteloineen. Kirjain tunnuksat esittävät mitä toimintoja mahdollisesti alueelle voitaisi sijoittaa ja jotka nyt tulisi ottaa mukaan suistokaupunkivision suunnitteluun mukaan. Käsiteltävien teknisten seikkojen, maamassojen ja taloudellisten suuruuksien arvioinnit kuuluvat tarkempien visualisointien jälkeisiin tehtäviin...

0) Patosillan alusta / Ainolan alue, jätetty voimalaitoksen rakentamisessa hoitamatta. Käyttötarkoitus ääritilanteissa. (patoluukkujen aukiollessa ja häiriö tilanteissa). Kokemukset 70 vuoden ajalta.

1) Oulujokisuiston osa-alueen erillinen suunnitelma - alue. Tavoitteena mitä Oulu ko. paikkaan tarvitsee ja on mahdollista. Ainolan alueen rajaaminen tulva-alueista. Tulevaisuuden pohdintaa.

2) Patosillan alainen vesialue. Tarvitsee ääritilanteen mukaisen rakenteilla rajatun alueen jokisuiston virtaama / valuma-alueen tarkoitukseen. Turvapadon sijainnin määrittäminen sekä sen maiseman / käytön hyödyntäminen. Ylijuoksutustarpeen arvio noin (365 / 20 pv. / vuosi).

3) Rakennettu historiallispainotteinen maisema alue. Rakentamisen laatu. Alueelle kuuluvat käyttötarkoituksen mukaiset kohteet. Alueella suojeluarvoja.

4) Ainolan osa-alue. Alueelle mahdollista sada n. 8 ha uutta suunnitteluun otettavaa maata ! Nykyisin maimoitu vesialueeksi. Alue ei ole tarpeen joen ylijuoksutuksiin. Alueelle tutkittavia mahdollisia - rakentamiskohteita on mm:

- a) Kulttuuri ja kongressitalo Lammasaareen tukeutuen?
- b) Hotelli varaus – tulevaisuuden tarpeiden mukaan. ve. (a / b).
- c) Uusia museorakennuksia, Luovin tarpeisiin.
- d) Vapaa-ajan kohteita kesä / talvi - lapset / seniorit
- e) Kokoustiloja / ruokapaikkoja – pignik / kesä
- f) Puutarhan kehittäminen – (maauimala uudelle alueelle) ?
- g) Polkuverkoston kehittäminen.

s) Alueella suojeltavia kohteita- ja arvoja

Puroja kehitetään tarvetta vastaavasti. Ei turhia seisovia vesiä.

Pitää nähdä mikä on nykytilanne ja kaupungille erittäin ajankohtaiset mahdollisuudet. Yhteydet kaupungin muihin kohteisiin Raatti, Pikisaari, Saunamaailma, Tori, Taidelaitokset, Vankilan alue, Kivisydän / laajennus / liikennejärjestelyt / paikan saavutettavuus hyvä.

Työn otsikosta; Painopiste pitää olla kohteissa, niiden tarkoituksissa ja toiminnossa, joita sitten visualusoidaan. Keskeisin kysymys on Merikosken patoluukkujen ääritilalanteen tarvitsema mitoitus valuma-alueille.

Täyttömaiden tarve ja kivisydämen laajennus hyödyt hyvin yhdistettävissä.

Tekniset ja taloudelliset seikat tarvietaan käsittelyyn seuraavissa vaiheissa.